GENEL-İŞ

emek

onbeş günlük işçi gazetesi

Türkiye genel hizmetler işçileri sendikası yayın organıdır

YÜCEL YAMAN KÜTÜPHANESİ

GÖREV TEKRAR ECEVİT'e VERİLDİ

TÜSTAV

15 günün takvimi

26 EYLÜL 1974 PERŞEMBE

- Amerikan Temsilciler Meclisi, Türkiye'ye askeri yardımın kesilmesine karar verdi. Temsilciler Meclisi, Yunanistan'a yardımın kesilmesini ise reddetti.
- Korutürk: "En büyük sorun sadece seçim değildir"dedi. Başbakan Bülent Ecevit: "Yürümeyecek bir koalisyonu zorla yürütmeye çalışmak hakkını kendimde göremezdim" dedi.
- Güneş, Birleşmiş Milletler'de, "Kıbrıs harekatı bir işgali önlemek içindi" dedi.

27 EYLÜL 1974 CUMA

- Karadeniz'de bir Sovyet güdümlü füze gemisi deneme seyri sırasanda inkilaf ederek battı.
- Askeri Yargıtay "THKO" kararlarını bozdu ve hayat boyu hapse mahkum dört tutukluyu tahliye etti. TİKKO davasında emekli iki subay tahliye edildi.
- Gümrük ve Tekel Bakanı Mahmut Türkmenoğlu kuru üzüm taban fiyatını 650 kuruş alarak açıkladı.
- Kıbrıs'ta bir uçağımız düştü, bir albay ile iki yarbayımız şehit oldu.

28 EYLÜL 1974 CUMARTESİ

- Yağ stok eden ve yüksek fiyatla satan 8 tacir hakkında 1-3 yıl hapis istemi ile soruşturma açıldı.
- Faşist diktatör Papadopulos'un siyasal hakları alındı; Polis Şefi general Yuannidis Savcılıkta ifade verdi.
- Koalisyonun bozulması konusunda Erbakan'ı suçlayan bazı MSP'liler olağanüstü kongre için girişimde bulunuyorlar.
- Maliye Bakanı Deniz Baykal, Amerikan askeri yardımı konusunu Washington'da yetkililerle görüşeceğini açıkladı.

29 EYLÜL 1974 PAZAR

- İlaca zam isteğine karşı yabancı firmaların devletleştirilmesi önerildi.
- Almanya'nın Sesi Radyosu, Erbakan'ın bir Alman gazetesine verdiği demeci, "Atatürk Türkiyesi için korkunç" olarak nitelemiştir. Radyo Erbakan'ın sözlerini, "Ortaçağın bütün taassubunu kapsayan" bir görüş olarak değerlendirilmiştir.
- Bir Yunan yetkilisi Kıbrıs sorununa çözüm bulunmazsa Atina'nın Türkiye'ye savaş açabileceğini söyledi.

30 EYLÜL 1974 PAZARTESİ

- Erbakan bir Alman gazetesine verdiği demeci yalanladı..Erbakan'ın yalanladığı demecini Alman gazeteci bantlardan açıkladı.
- Bozbeyli bir tarafsızın başkanlığında sağ koalisyonu olası görürken, AP Genel Başkan yardımcısı karşı çıktı.
- AP Milletvekili Bayrak: "Partinin başında Demirel kabusu mevcuttur" dedi.
- Adana'daki Rum tutsakların Kıbrıs'a, Genelkurmayın, emriyle durduruldu.

1 EKİM 1974 SALI

- Ecevit hükümeti kurma görevini iade etti. Devletbaşkanı Korutürk bu kez görevi Demirel'e verdi. AP sözcüsü Sezgin: "Demirel'siz sağ koalisyon olanak dışıdır" dedi.
- Ankara Savcılığı Erbakan hakkında bir Alman gazetesine verdiği demeç için soruşturma açtı.
- 8 aylık dış ticaret açığı 17.5 milyar liraya, işçi dövizi geliri ise 979 milyon dolara ulaştı.

2 EKİM 1974 ÇARŞAMBA

- Ecevit pamuk taban fiyatının yedi liranın üstünde olduğunu bildirdi, üreticiler Erbakan'ı suçladılar.
- MSP'li Sanayi Bakanı Abdulkerim Doğru, temelini attığı bir fabrikanın kararnamesini imzalamadı.
- Diyarbakır Urfa yolunda bir yolcu otobüsü kamyonla çarpıştı, 17 kişi öldü, 12 kişi yaralandı.
- Savcılık Erbakan'ın Alman gazetesine 3 sıfatından hangisini kullanarak demeç verdiğini araştırıyor.

3 EKİM 1974 PERŞEMBE

- Madanoğlu ve arkadaşları Davasında Sıkıyönetim Mahkemesi tüm sanıklar için oybirliği ile beraat kararı verdi.
- Fiyat Kontrol Komitesi ile ilaç zammı karar yetkisini geçici olarak Sağlık Bakanlığına verdi.
- ABD Başkanı Ford'un Türkiye'ye askeri yardımın kesilmesi kararına veto edeceği tehdidine rağmen Senato yardımın kesilmesini kabul etti.

4 EKİM 1974 CUMA

- Yunanistan'da seçimler 17 Kasım'da yapılacak, Cunta yöneticilerine bağlanan emekli aylıkları kesildi.
- DEVLET GELİRLERİNİN % 35'İNİ MEMUR VE İŞÇİLERİN VERDİĞİ GELİR VERGİLERİ TEŞKİL EDİYOR.
- Yasalara aykırı öğretim yapan "MAYATAŞ" dershanesi kapatıldı.
- AP Çanakkale Milletvekili Bayrak'ın komandoları için ne gibi bir işlem yapıldığı İçişleri Bakanı Asiltürk'e soruldu.

5 EKİM 1974 CUMARTESİ

- 119. Dönem yedeksubaylar ile er ve erbaşlar 28 Ekim'de terhis edilecek.
- Yürürlüğe konulmak için sadece Erbakan'ın imzasını bekleyen 55 Bakanlar Kurulu Kararı var.
- Hükümeti kurma görevini alan Demirel, MSP'den, Evet, DP'den hayır cevabı aldı ve görevi Devletbaşkanına iade etti.

6 EKİM 1974 PAZAR

- Çanakkale CHP Milletvekilleri Emniyet Genel Müdürünü AP'li Bayrak'ın komandoları konusunda Bakana yanlış bilgi vermekle suçladı.
- 12 Mart sonrası en geniş uygulama: Son iki ayda 12 kitap toplatıldı.
- Çakmaklı köyünün 1.5 milyon metrekarelik arazisine bir kadın sahip çıkınca köylüler jandarmayla karşı karşıya kaldı.
- Devletbaşkanı "Milli Beraberlik Hükümeti" ya da başka çözüm yolları arayacak. Korutürk liderleri toplantıya çağırdı.

7 EKİM 1974 PAZARTESİ

- Almanya'da en az ücreti Türk kadın işçilerin aldığı açıklandı.
- AP Genel Başkanı Eskişehir'de umudunu bulamadı. İl kongresinde Menderes, Zorlu, Polatkan için saygı duruşu yapılırken, Atatürk ve Kıbrıs şehitlerinin anılmadığı açıklandı.
- Güdümlü füze taşıyan gemilerin de bulunduğu Amerikan Filosu Karadenizde tatbikat yapacak.

8 EKİM 1974 SALI

- İstanbul'da satılan gıda maddelerinin beşte birinin sağlığa zararlı olduğu saptandı.
- Gislaved Lastik fabrikasında 1000 işçi greve başladı.
- AP'de Orhan Oğuz'da Genel Başkanlığa aday olacağını açıkladı. Böylece Demirel'in rakipleri üçe yükseldi.

9 EKİM 1974 ÇARŞAMBA

- Devletbaşkanı Korutürk'ün Başkanlığında Çankaya'da toplanan liderler bir sonuç alınmadan dağıldılar.
- Pamuk taban fiyatları 8 lira olarak açıklandı. Bakanlar Kurulu pancar için 40 kuruş zeytinyağı için 17.5 lira taban fiyat saptandı.
- Traktör su kanalına yuvarlandı, 10 kişi boğuldu.

10 EKİM 1974 PERŞEMBE

- ABD Senatosu yardımı kesti. Ford 2.kez veto edeceğini açıkladı.
- (T.D.A.O) Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı Gökçeada'da petrol aramaya başladı. Diyarbakır Saricak petrol alanında açılan "Doğu Yatır 1" kuyusundan da petrol fışkırmaya başladı.
- Mahkeme Çetin Altan'ın toplanan kitabını serbest bıraktı.
- AET Komisyon toplantısında bir konuşma yapın Güneş, "AET üçüncü dünya ülkesi ile ilişkilerini geliştirirken, Türkiye ile olan ilişkilerini bir tarafa itmiştir" dedi.
- Yılmaz Güney'in sorgusu yapıldı. Güney'in duruşmasına adli tahkikatın tamamlanmasından sonra başlanacak.

TÜRKİYE
GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ
SENDİKASI
YAYIN ORGANIDIR

GENEL -İŞ Sendikası
adına sahibi
Abdullah BAŞTÜRK

Genel Yayın
Müdürü
İsmail Hakkı ÖNAL

★☆★

Bu sayıdan sorumlu
Yazıişleri Müdürü
Erol SARAÇOĞLU

★☆★

GENEL -İŞ EMEK'in
bu sayısı
GENEL-İŞ
Basın Bürosunda
tertip edilmiş
Dizgi ve Filmler
Hitit Ajans Matbaacılık
Offset tesislerinde
hazırlanmış ve
Tercüman
Gazetecilik ve Matbaacılık
A. Ş. Tesislerinde
basılmıştır.

★☆★

Fotoğraflar:
Şehir Fotoğraf Ajansı

GENEL-İŞ EMEK
Basın Ahlak Yasasına
uyar

İDAREHANE
Süleyman Sırrı Sokak 2/4
Telefon:17 54 59-17 52 67
YENİŞEHİR
ANKARA

★☆★

YIL: 9-SAYI: 228
FİYATI: 50 KURUŞ
BASILDIĞI TARİH
15 EKİM 1974

Kapak ve Grafikler:
GRAFİK STÜDYO S

GENEL-İŞ EMEK'in
bu sayısı
20 bin adet basılmıştır.

GENEL - İŞ EMEK

Hükümeti kurma görevi yeniden ECEVİT'E VERİLDİ

"ORTADA BİR MİLLİ DAVA HALINİ ALMIŞ OLAN KIBRIS SORUNU VARDIR"
"ABD YARDIMI, TEK TARAFLI BİR ATIFET VE İANE DEĞİLDİR"
"BİR MİLLİ BERABERLİK HÜKÜMETİ KURMAK, ELBETTE MÜMKÜNDÜ"
"BUGÜNKÜ HÜKÜMET BUNALIMI, ÖNCEKİ BUNALIMLARA GÖRE DAHA ALEYHİMİZDEDİR"
BAŞBAKAN, BÜTÜN PARTİLERİN DURUMU DEĞERLENDİRMESİNİ İSTEDİ VE "BİR AN ÖNCE TEMASLARIMA BAŞLIYACAĞIM"DEDİ

Devletbaşkanı Fahri Korutürk, iç ve dış sorunların arz-ettiği önem ve hükümet bunalımı konusunda yaptığı radyo ve televizyon konuşmasında, CHP Genel Başkanı ve Zonguldak Milletvekili Bülent Ecevit'i hükümeti kurmakla yeniden gö revlendirildiğini açıklamıştır.

Devletbaşkanı Korutürk, 10 Ekim Perşembe günü CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit'i kabul ederek, hükümeti kurma görevini kendisine vermiştir.

Hükümetin kurulması konusunda 8 Ekim Salı günü Çankaya Köşkünde liderlerle yapılan toplantıda belirtilen düşünce ve öneriler hakkında izlenimlerini ve sonuca dair kararları kamuoyuna açıklarken "Cumhurbaşkanı olarak, Anayasa gereğince, bana düşen görevin, yeni bir denemeye girişmek olduğu sonucuna vardım. Karşısında bulunduğumuz şartların idraki içinde olduklarına inandığım siyasi parti Genel Başkanları ve yönetici kadrolarının bana yardımcı olacaklarına inancımı muhafaza ediyorum." Demiştir. Devletbaşkanı bu toplantıda liderle arasında görüş birliği sağlanamadığını da söylemiştir.

Devletbaşkanı Korutürk, Amerikan askeri yardımının kesilmesi konusunda ise, bu yardımın Türkiye'ye yönelik bir atıfet ya da iane olmadığını hatırlatmıştır.

Korutürk konuşmasında, Büyük Türk Milletinin ve Büyük Millet Meclisinin her türlü zorluğu yenmede, tarihte olduğu gibi bugün de muktedir olacağına inancını tekrarlamıştır.

Devletbaşkanı, Kıbrıs sorunu üzerine Türkiye'ye bir baskı unsuru olarak kullanmaya mütemayil siyaset adamlarının son zamanlarda seslerini çok yükseltmiş olduklarını belirtmiştir.

Korutürk Amerikan askeri yardımının kesilmesi ile ilgili olarak şöyle konuşmuştur:

Evvela şunu bütün Türk Milletine ve bütün Dünyaya açıklamak isterim ki, Birleşik Amerika Devletlerinin Türkiye'ye yapmakta olduğu askeri yardım, tek taraflı bir atıfetve bir iane mahiyetinde değildir. Birleşik Amerika Devletleri bir hayır cemiyeti gibi Türkiye'ye senelerden beri, karşılığı olmayan bir yardım fedakarlığı içinde değildir. Bu anlayışın bütün Türk milleti karşısındadır.

Amerika'nın, Türkiye'ye vermekte olduğu askeri malzeme, nakit, vesaire, karşılıklı bir (yardımlaşma) anlaşmasının mahsulüdür. Şükrana sayandır ki, Birleşik Amerika Devletleri Başkanı Ford, bunun takdiri içindedir. Türkiye'ye yapılan askeri yardımın kesilmesinin, yalnızca Türkiye üzerinde değil elbette, (kollektif güvenlik) anlaşması üzerinde de menfi etkisi olacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti hükümetleri, kollektif güvenlik anlaşmasının yararlı olduğuna kani bulundakları müddetçe, bu ittifaka sadık kalma kararındadırlar. (Türkiye'ye askeri yardım) denen yardımlaşma anlaşmasının Amerika'lılar tarafından rağmen, bugün Türkiye kollektif güvenlik anlaşmanın devamında fayda görmektedir. Bu, yardımı, Kıbrıs sorununda Türkiye'ye bazı ekonomik ve hakim çevrelerin etkisi ile bir baskı unsuru olarak kullanmak isteği bazı Amerikalı siyaset adamlarının, aklı selim sahibi Amerikan hükümeti erkanının görüş ve tavsiyelerine imtisal edeceklerini ümit etmek isterim."

Yorum

GÖREV ECEVİT'TE

CHP-MSP ortaklık hükümetinin giderek artan anlaşmazlıklar yüzünden istifa etmesinden sonra, hükümet sorununun bunalıma dönüşmemesi için girişimler başladı. Siyasi partiler tarafından çeşitli öneriler atıldı ortaya.

Ecevit hükümetinin istifasından bu yana geçen bir aylık zamanda, hükümeti kurma görevi bir kaç kez el değiştirdi. Parti liderleri Çankaya'da Devletbaşkanımızın başkanlığında bir araya geldiler. Ancak, anlaşamadan dağıldılar. Girişimler sonuç vermedi.

Ülkenin iç ve dış sorunlarla karşı karşıya bulunduğu bu dönemde görev Devletbaşkanı tarafından yeniden CHP Genel Başkanı Ecevit'e verildi. Ecevit Parti Meclisi ve yetkili kurullarının görüşünü aldıktan sonra ya bir Milli Beraberlik hükümeti kurma girişiminde bulunacak, ya da bir azınlık hükümeti kurmayı deneyecektir. Bunlardan hangisi daha tutarlı ve iş yapabilecek durumda olabilir, bunu zaman gösterecektir. Ancak, kurulacak hükümetin erken seçim koşulu ile kurulmasında yarar olacağı bilinen bir gerçektir.

Zafer emekçilerindir

Sekiz aydan beri süregelen toplu sözleşme görüşmeleri sonuçlanmaya başlamıştır. Ankara Belediyesi ile varılan anlaşmadan sonra imzalanan sözleşme ile Ankara Belediyesinde çalışan Sendikamız üyelerine günün koşullarının gerektirdiği ölçüde, tatminkar haklar alınmıştır.

İmza töreninde kısa bir konuşma yapan Dalokay, " Daha önce uyuşmazlık nedeniyle greve gittiniz. Haklarınızı layıkı ile savundunuz. Grevi çok iyi yürüttünüz. Sizleri tebrik ederim. Ankara halkı gördü ki Belediyede çalışan GENEL-İŞ üyelerinin emekleri Ankara sokaklarına dökülmedikçe, Ankara'nın sorunları halledilemez." demiştir.

Dalokay konuşmasını noktalarken de şöyle sesleniyordu işçilere : " Her türlü direniş sonunda zafer mutlaka emekçilerin olur. Ve zaferi siz kazandınız."

Dalokay, sözleşmeye imza atarken böyle konuşuyordu. İstanbul'da protokol hazırlanıyor, düğüm çözülüyordu. İzmir 'de ise Alyanak bambaşka bir tutum içindeydi. Bir oyun oynandığını söylüyordu Alyanak. Ancak nasıl bir oyun olduğunu bilmiyoruz. Biz İzmir Belediyesinde çalışan üyelerimizin hakkını savunduk, savunuyoruz. Oyunu da bu hakkımızı aldıktan sonra oynayacağız, davul zurna ile . Alyanak kendi reklamını yapmak amacı ile oyun oynuyorsa, bunun kendisine hiç bir yararı olmaz.

Dalokay'ın da söylediği gibi zafer her zaman, her yerde emekçilerindir. Şimdiye kadar emekçilerin olmuştur zafer şimdiden sonra da emekçilerin olacaktır.

genel-iş emek

araştırma -I-

Osman Nuri KOÇTÜRK

EMEK VURGUNU

GİRİŞ:

1965 yılında AP iktidarının iş başına gelişiyle başlayan ve 14 Ekim 1973 seçimleriyle son bulan dönem bir vurgun dönemi olmuştur. İşçinin köylünün ve yoksul halk çoğunluğunun giderek yoksullaştığı, patronların, patron yanlısı politikacıların, sermayeden yana bilim adamları ile bürokrat ve teknokratların hızla palazlandığı bu dönemde, vurgun çok yanlı işlemiş, işçiler hak ettikleri ücreti bir türlü alamamışlar, fiyatlardaki hızlı artış toplu sözleşmeler yoluyla sağladıkları birkaç kuruşu alıp götürdükten başka, çalışanları kendi kendilerini yiyerek üretim yapmaya zorlayan bir etken olmuştur. Sermaye yanlısı besleme basının ve satılmış kalemlerin fiyat artışlarının nedenini işçi ücretlerindeki artış olarak gösteı mek için sarfettikleri çaba, sendikamız tarafından lafla değil, Devletin resmi kuruluşları, örneğin Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE) gibi ciddi kurumlarının verilerine dayanılarak yapılan araştırmalarla çürütülmüş, işverenlerin yoksul işçinin mutfağından ve ailesinin geçiminden hesaplarına aktardıkları, milyarlar belli olmuştur. İşçilerin, sendikacıların, aydınların, işçi yanlısı politikacılar ve bilim adamlarının bu gerçeği bilmelerinde yarar olduğu için araştırmayı yayınlıyoruz.

İSTATİSTİK NE DİYOR?

Ciddi bir Devlet kuruluşu olan Devlet İstatistik Enstitüsünün yayınladığı "Türkiye İstatistik Yıllığı, 1973"de belirtildiğine göre Sosyal Sigortalar Kurumuna Tabi İşyerlerinde çalışan işçilerin, ortalama cari ücretleri, sözünü ettiğimiz dönemde belirli artışlar göstermiştir. Bu artışlar işveren çevrelerinde büyük gürültüler koparmış olmasına rağmen hiç bir zaman yeterli değildi.

Üç çocuklu ve beş nüfuslu bir işçi ailesinin resmi devlet verilerine uyarlı olarak İzmir'de geçerli peraken de satış fiyatları üzerinden hesaplanan, beslenme, barınma, ısınma, aydınlanma, giyim temizlik, taşıt, eğitim, sağlık, koruma, dinlenme ve eylenme ihtiyaçlarını kapsayacak olan asgari para miktarı, cari ücretler ortalamasının çok üzerinde tahakkuk ediyor ve böylece patronların işçinin mutfağından hesaplarına aktardıkları gayri meşru kazanç ortaya çıkıyordu. Vurgun döneminde işçilere ödenen cari ücretlerle, ödenmesi iktiza eden en düşük ücretler ve patron lehine işçi aleyhine beliren fark aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

1969 yılında yürürlüğe giren asgari ücretlerin ençok 19,50 TL olması ve ikinci defa ücret saptama işinin 15 ay geciktirilmesi sonunda, 25.00TL düzeyinde kalması, bu ücretler karşılığı çalışma zorunda olan büyük çoğunluğu açlık ve sefalet koşulları altında yaşamaya zorluyordu. Bu nedenle biz komisyon tarafından saptanan ücretler üzerinde şimdilik durmuyor, Sosyal Sigortalar Kurumuna Tabi işyerlerinde çalışan işçilerin, ortalama cari ücretlerinin bile beş kişilik bir ailenin geçimine yetmeyeceğini saptamakla yetiniyoruz.

Vurgun Döneminde İşverenin İşçiden Aktardığı Günlük Para Miktarı

Yıllar	Ortalama Cari Ücret TL.	Hesaplanan Asgari Ücret TL.	Bir İşçiden Aktarılan Para Miktarı TL.
1965	21.61	44.06	22.45
1966	23.53	45.54	22.01
1967	25.84	50.94	25.10
1968	28.22	55.70	27.48
1969	32.13	58.08	25.95
1970	35.32	61.22	25.90
1971	39.32	76.98	37.66
1972	43.88	93.78	49.90
1973	51.70	103.08	51.38

KAYNAK: Türkiye İstatistik Yıllığı, DİE, 1973 ve Sosyal Demokrat Sendikalar Konseyi tarafından hazırlanan Asgari Ücret Raporu, 1972.

Böylece 1965 yılında çalıştırdığı her işçinin sırtından her gün 22,45 TL. aktara rak işe başlayan patronlar, kendilerinden yana bir yönetimin destek ve himayesiyle 1973 yılında bu miktarı 51, 38 TL. kadar yükseltmiş ve işçiden sağladıkları haksız gelirleri arttırmış bulunuyorlardı. Tablonun ve grafiğin tetkikinden anlaşılacağı veçhile 1971

İŞÇİ SAYISINDA ARTIŞ :

Çarpık ve yurt ihtiyaçlarına cevap vermekten uzak endüstrinin gelişmesi, yabancıyla ortaklık halinde montaj fabrikalarının ardı ardına kurulması, kamu kesiminde politik amaçlarla işe alınan işçi artışı, hem özel kesimde, hemde kamu kesiminde çalışan sigortalı işçi sayısında belirli artışlara sebep olmuş

PETROL NATO'SU

Osman Nuri KOÇTÜRK

Şimdiye kadar Amerikan Petrol Şirketleri tarafından dönüne döne kazıklanan Arap topluluğunun "Petrol Ambargosu" nu inat ve başarıyla sürdürmesi karşısında ağzından çıkanı kulağı duymaz hale gelen ABD Başkanı Ford, geri kalmış ülkeleri "Besin Maddeleri Ambargosu" ile tehdit etmiştir.

Birleşmiş Milletler'de yaptığı bir konuşma sırasında gıda maddelerini politik ve ekonomik bir silah gibi kullanacaklarını söyleyen Ford'un bu silahı yıllardan beri kullandığını ve Dünya'nın birçok bölgesinde hüküm süren açlığın hazırlayıcılarından olduğunu herkes biliyor.

Bizim Türk işçileri olarak bilmemiz ve unutmamamız gereken önemli husus petrolün makinaları, besinlerin de insanı harekete getiren birer güç kaynağı olduğudur. Araplar petrolü kısınca makinaları yavaşlayanlar, şimdi de insangücünün kaynağının kurutmak ve işçileri yavaşlatmak, olası olursa yere sermek istiyorlar.

9 Ortak Pazar ülkesi Japonya ve Kanada gibi kapitalist ülkelerle bütünleşerek kendi aralarında bir Petrol NATO'su kuran Amerikalılar, Arapların karşısında güçlenmek ve enerji darlığı halinde yardımlaşmak niyetindeler.

Türk toplumunun, Üçüncü Dünya Ülkelerinin ve tüm geri kalmış ülkelerle elindeki olanakları iyi değerlendiren Arap ülkelerinin bu durumda kendi aralarında bütünleşmeleri ve Amerika tarafından bir gıda darlığı yaratılacak olursa ellerindeki gıda stoklarıyla birbirlerine yardımcı olmaları gerekiyor. Biz bu önemli konuyu bir kamu oyu yaratmak için işçi kardeşlerimize duyuruyoruz. Türkiye'yi gittikçe saran açlık korkusu önümüzdeki günlerde yoğunlaşacak, buğdayla başlayıp yağa, pirince, şekere kadar uzayan darlıklar büyüyecektir. İşçiler uyanık olmalı ve bir baskı grubu olarak politikacıları uyarmalıdırlar. Geçkirsek iyi olmaz.

tur. Çalıştırdıkları işçi sayısı arttıkça işçinin sırtından, sağladıkları gelir büyüdüğü için gelişmeyi uygun karşılayan patronlar, egemen oldukları dönemde vurabildikleri kadar para vurmak için ellerinden geleni yaptılar.

Resmi Devlet İstatistiklerinde açıklandığına göre Sosyal Sigortalar Kurumuna Tabi İşyerlerinde çalıştırılan işçi sayısı 1965-1973 döneminde aşağıda gösterildiği şekilde artış kaydetmiştir.

SSK Tabi İşyerlerinde Çalışan İşçi Sayısındaki Artışlar

Yıllar	Çalıştırılan İşçi Sayısı
1965	895.802
1966	991. 510
1967	1.069.387
1968	1.206. 175
1969	1. 261.856
1970	1. 313.500
1972	1.404. 816
1973	1.525. 012

KAYNAK: Türkiye İstatistik Yıllığı, DİE, 1973

İşçi sayısı arttıkça gelirin büyüdüğü, bir günlük gelirin milyonlar ve bir yıllık gelirin milyarlara ulaştığı görülmektedir.

ARSLAN PAYI :

Özel kesim patronlarının egemen olduğu 1965-1973 döneminde işçinin sırtından haksız olarak tahsil edilen milyonlarca liradan arslan payını özel kesim patronlarının aldığı, kamu kesimindeki gelirden de politikacının yemliği haline getirilen İktisadi Devlet Kuruluşlarının işten anlamayan GenelMüdürleri ile çevrelerindeki avenenin yararlandığı biliniyor.

3. Beş yıllık Kalkınma Planında açıklandığına göre her iki kesim başlangıçta birbirine yakın sayıda işçi çalıştırırlarken, özel kesim daha, hızlı büyüdüğünden, bu kesimde çalışan işçi sayısı hızla artmış, fakat özel kesim işçilerinin ortalama cari ücretleri, kamu kesiminde çalışan işçilerin ücret ortalamalarından düşük kalmıştır.

Toplu sözleşmelerde çok nekes ve dikkatli davranan özel kesim patronları politikacılar tarafından korunuyor, kamu kesimi işçilerine ise politik nedenlerle daha cömert davranılıyordu. Bu durumda özel kesim hem daha çok işçi çalıştırmış ve hem de daha düşük ücretler ödemiş olduğu için, kazancı kamu kesimine nazaran daha büyük olmuştur. Devlet sırtından milyoner yaratma dönemi olarak da anılan 1965-1973 dönemi kapitalist büyüme kurallarına uygun olarak işletiliyordu, özellikle Erim, Melen ve Talu dönemi önceki dönemi aratan bir süre haline gelmiş bulunuyordu.

Asgari ücret olarak almaları gereken miktardan daha düşük cari ücretler karşılığı çalıştırılan ve yasalarla tanınan haklarını kullanmakta zorlukla karşılaşan işçiler hızla bilinçlendiler. Bu bilinçlenme 14 Ekim 1973 seçiminde işçiden ve halktan, yana sloganlarla seçime giren CHP'nin ezici bir çoğunlukla parlamentoya gelmesine ortam hazırlamış, ancak dokuz yıllık dönemde işçiden aktarılan haksız para miktarı 135 milyar Türk Lirasını bulmuştu. Özel kesim patronlarının önemli bir kısmını kasalarına aktararak aslan payı aldıkları bu vurgunun ayrıntılı hesabını gelecek sayımızda rakamlar, tablolar ve grafiklerle verecek, açıklamalarımıza devam edeceğiz.

1965 - 1973 YILLARI ARASINDA SİGORTALI İŞÇİLERİN CARİ ÜCRET ORTALAMALARI, HESAPLANAN ASGARİ ÜCRETLER İLE FİİLEN ALDIKLARI ASGARİ ÜCRETLER .

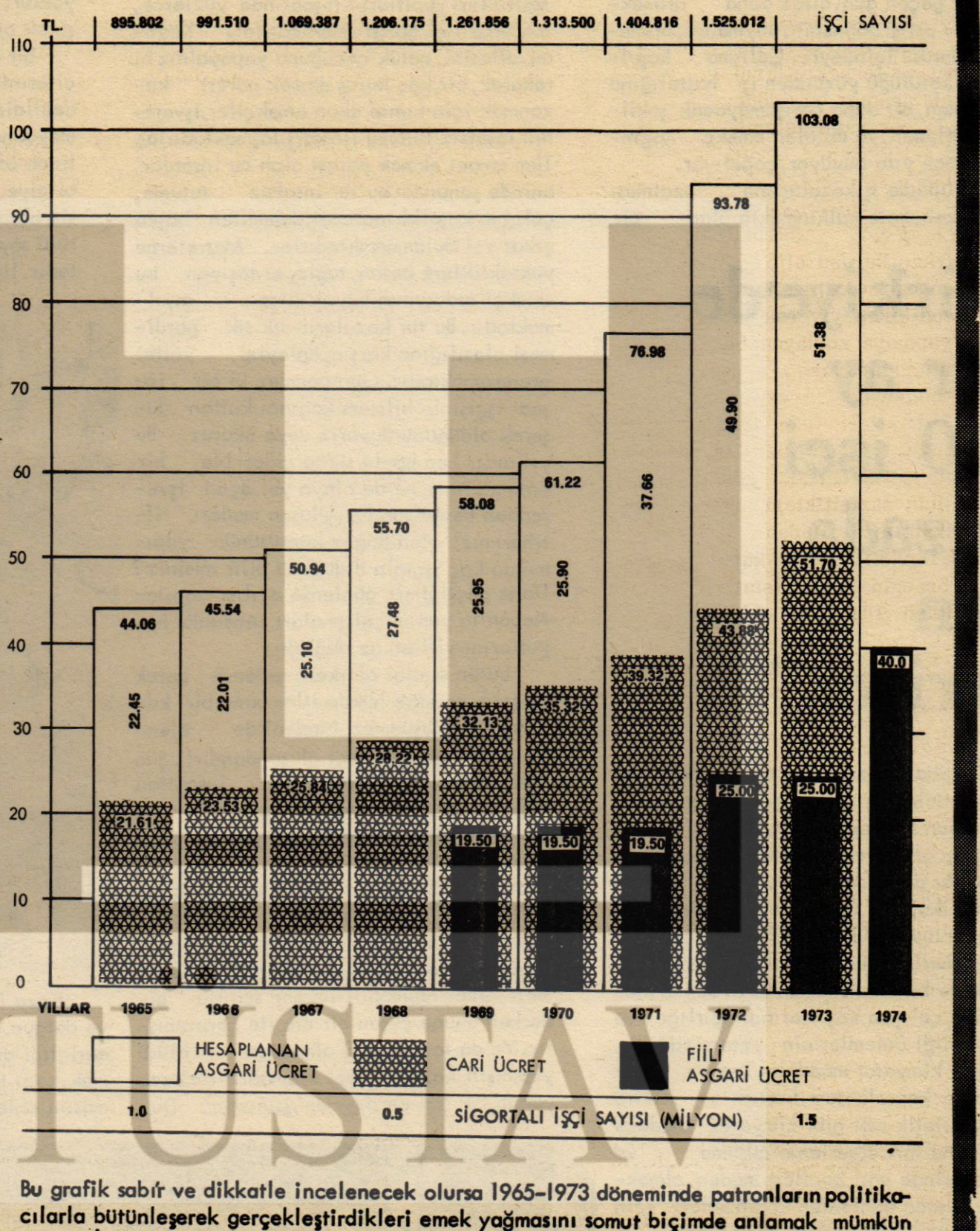

Bu grafik sabır ve dikkatle incelenecek olursa 1965-1973 döneminde patronların politikacılarla bütünleşerek gerçekleştirdikleri emek yağmasını somut biçimde anlamak mümkün olur. DİE verilerine göre, 1965-1973 döneminde SSK Tabi İşyerlerinde çalışan tüm işçiler ortalama 21.61 TL.'ndan başlayıp 1973 yılında 51.70 TL.'na kadar yükselen ücretler karşılığı çalıştırıldılar.

Pahalılığın çığ gibi arttığı bu dönemde üç çocuklu ve beş nüfuslu bir işçi ailesinin yaşamını ve çalışmasını sürdürebilmesi için alması gereken asgari ücret miktarı ise 44.06 TL. ile başlayıp 103.08 TL.'na kadar gelişmiştir.

Bu suretle patronlar gürültüye getirip her işçiye hergün bir miktar eksik para ödemiş oldular. Patronun 1965 yılında işçiden aktardığı günlük haksız para miktarı 22.45 TL. iken bu miktar 1973 yılında 51.38 TL. kadar yükseldi.

Aynı dönemde SSK Tabi İşyerlerinde çalışan işçi sayısı 895.802'den 1.525.012'ye kadar yükselmişti. İşçi sayısı arttıkça sömürü büyüdüğünden kapitalizm daha da güçlenmiş, işçi ile ailesi yetersiz ücretler karşılığı çalışma ve yaşama durumunda bırakıldığı için iyice hırpalanmış bulunuyordu.

Dokuz yılda 135 milyar Türk Lirasına ulaşan emek vurgunun diğer ayrıntılarını bundan sonraki sayımızda açıklayacağız.

TUSTAV

hasan mert

İşçiler hiçe sayılıyor

Türkiye'de her ay 360 işçi kazada can veriyor

Ülkemizde iş kazaları ve iş hastalıkları her geçen gün, biraz daha artmaktadır. Bu artışı görmenin, duymanın, bilmenin üzüntüsü içindeyiz. Çalışma koşullarının kötülüğü yüzünden iş hastalığına yakalanan, bir daha çalışamayacak şekilde sakatlanan, ya da ölen emekçi yığınları yıldan yıla büyüyor, çoğalıyor.

Bir ülkede iş kazalarının azalması gerekirken, hele kalkınmakta olan bir ülkede giderek azalması beklenirken; alınacak önlemler sayesinde iş hastalıklarının son bulması, hiç değilse azalması lazımken grafikler durmadan yükseliyor, rakkamlar durmadan artıyor.

Fabrikalarda çalışan emekçilerin solunum yoluyla aldıkları kimyasal maddelerin buharları vücutta kalıcı hastalıklar ve deride bereler yapmaktadır. Bunun nedeni ise, çalışma koşullarının ağırlığı ve iş güvenliği önlemlerinin yetersizliğidir. Örneğin kimyasal maddeler üreten fabrikalarda kaprolaktam, karbon tetra klorür, astetik asit gibi kimyasal maddelerin buharları ciğerlerde çürüme ve deri üzerinde ağır berelere neden olmaktadır. İşveren bunlardan korunmaları için işçilere yalnızca yoğurt vermektedir. Bu da yeterli değildir.

Fabrikalarda çalışan emekçilerin çalışma koşulları ve iş güvenliği önlemleri bunlardan öteye gitmiyor.

Diğer iş kollarında çalışan işçilerin de durumları bundan farklı değil.. İnşaat işçilerinin çalışma koşulları ve iş güvenliği önlemleri ise çok daha değişiktir. Köyden kente göçün yoğun olduğu zamanımızda inşaatta çalışan emekçi yığınları için işveren ufak bir önlem bile almamaktadır. Hatta inşaatta çalışan işçilerin büyük bir çoğunluğu kaçak olarak çalıştırılmakta, sigortası yapılmamaktadır. Milyonlarına milyonlar katmak hırsına kapılan patronlar, kat kat yükselttikleri yapıtların inşaatında yüzlerce, binlerce işçi çalıştırmaktadırlar. Köyünü, ailesini, çoluk çocuğunu yapayalnız bırakarak, bir kaç kuruş ekmek parası kazanmak için kente akan emekçiler, işverenin insafsız tutumu ile karşılaşmaktadırlar. Tüm amacı ekmek parası olan bu insanlar, eninde sonunda bu tür insafsız tutuma, çalışma koşullarına evet demekten başka çıkar yol bulamamaktadırlar. Metrelerce yüksekliklere beton, tuğla, su taşıyan bu emekçi ordusunun hayatı hiçe sayılmaktadır. Bu tür kazaların sık sık görülmesi olasılığına karşın, önleyici yollar aranmamaktadır. Gün geçmez ki bir inşaat işçisinin bilmem kaçıncı kattan düşerek öldüğünü duyarız veya okuruz. Bu yıllardır hep böyle sürüp gider. Ne bir önlem alınır, ne de olaya yol açan işverenden hesap sorulur. Ulusça medarı iftiharımız olan Boğaz köprüsünün yapımında kaç işçinin öldüğünü bilir misiniz? Daha geçtiğimiz günlerde açılışı yapılan Keban'ın yapım çalışmaları sırasında hayatlarını yitiren az değildir.

Bütün bunlar olurken, nedense gerek işveren, gerekse hükümetler buna bir kurtuluş yolu düşünmez. Nedeni de ölenlerin tümünün emekçi oluşundandır!.. Şimdiye değin hiç bir işverenin inşaattan düşerek öldüğünü, veya bir işverenin iş kazası sonucu öldüğünü duydunuz mu? Duyamazsınız. Çünkü hiç bir işveren iş kazasında ölmemiştir. Böyle kazalarda hayatlarını yitirenlerin hepsi işçilerdir. Eğer bir işverenin, bir kazada öldüğünü duyarsanız biliniz ki, bu bir trafik kazasıdır. Özel otomobili ile son süratle giderken önüne çıkan bir oto ile çarpışmıştır. Ya da fazla alkol almaktan ötürü yapmıştır kazayı. Özel otomobili ile kaza yapan bir işçi de duymamışsınızdır. Duyamazsınız, çünkü işçinin özel otomobili yoktur. Son yıllarda yurt dışında çalışarak otomobil alanlar hariç.

Bir başka iş kolunda çalışan Tarım işçilerinin durumları da bunlardan farklı değildir. Tarım ilaçlamalarından ötürü meydana gelen zehirlenmeler, kitleler halinde ölümlere yol açmaktadır. Gerekli bilgiye sahip olmayan Tarım işçisi, bilinçsiz olarak yaptığı yanlış ilaçlamadan ötürü soyu ile birlikte hayatını yitirmektedir. İlaçlamanın zararlı olduğunu söy-

Kaza işlerinde yumuşak kil, akıcı kum ve dolgun topraktan kendini koru. Eğer kazı derinliği artmışsa kazı duvarlarını iksa etmek, kazı toprağının felâketlere sebep olmasını önlemek bakımından çok lüzumludur.

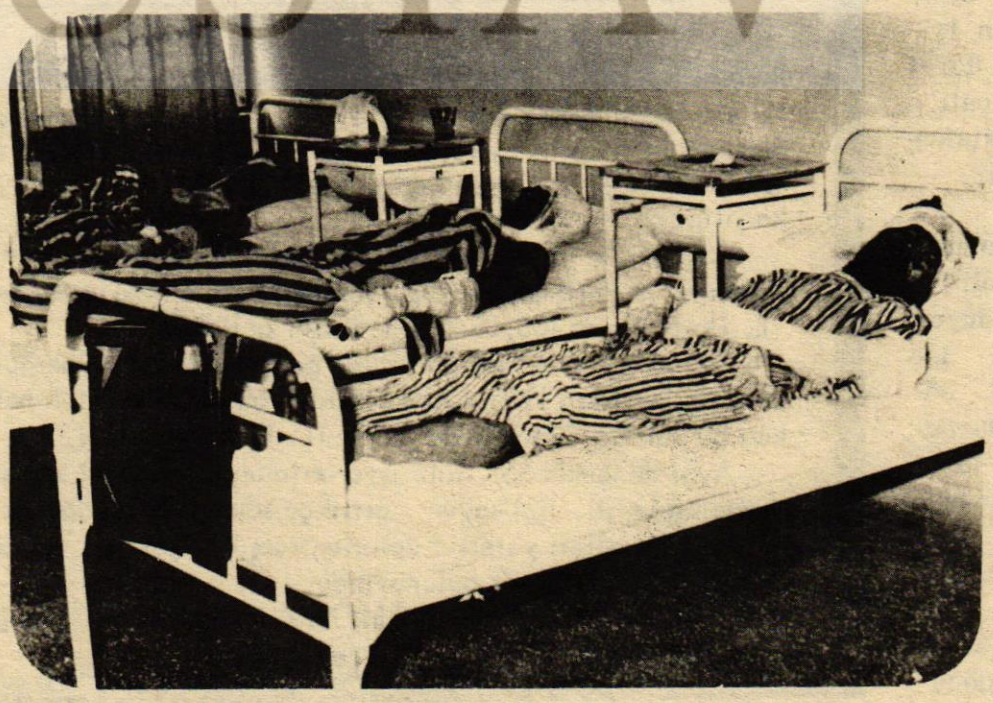

Grizu patlaması sonucu feci şekilde yanan üç işçi tedavi edilmek üzere kaldırıldıkları hastahanede görülmektedirler. Yüzlerindeki korkunç görüntü kaybolmayacaktır.

leyemeyiz elbette. Ancak ilaçlamanın nasıl yapılması gerektiği ,uzman kişiler tarafından Tarım işçilerine anlatılmalıdır. Tarım işçileri bu konuda yeterli bilgiye kavuşturulmalı, yeterince eğitilmelidirler. Böyle bir eğitim yapılmadığı halde, gerekli önlemler alınmadığı halde topluca zehirlenmeler devam edecektir.

Toprağı delerek yüzlerce metre derinlerde, toprak altında maden ocaklarında çalışan işçilerin iş güvenliği de diğerlerinden daha iyi değildir. Alınan önlemler yetersizdir. Önlemlerin yetersizliği sonucu göçük altında can verenlerin sayısı azınsanmıyacak kadar çoktur.. Tezgahının başında çalışırken kolunu, bacağını makinaya kaptırıp sakat kalan metal işçilerinin acıları, önlemlerin yetersizliğindendir.. Çalışma koşullarının ağırlığındandır.

Bütün iş kollarında çalışan emekçi ordusu bu ağır koşullar altında ezilmekte, kazaya uğramakta, sakat kalmaktadır. İnsan gücünün de bir sınırı vardır. İşçiler, bu sınır gözönünde bulundurularak çalıştırılmalıdır. İnsan gücünü bu sınırı aşmaya zorlamak, aksaklıklara neden olmakta ve kazaların artmasını sağlamaktadır. İşveren daha çok kazanç elde etmek isterken, işçinin hayatını yitirmesine sebep olmaktadır. Bu insanlık dışı durumun son bulması gerekmektedir. Gözlerini para hırsı bürümüş olan sermaye sınıfı, emekçilerin sırtından artı-değer kazanmayı amaç edinmiş emperyalist güçler, yalnızca kendi kazançlarını düşünmekten öteye geçememektedirler. Ne var ki uyandıkları kıpırdanmalarından anlaşılan emekçi yığınları bu düşünceyi çok yakında, yıkmayı bileceklerdir.

Genel hizmetler iş kolunda çalışan emekçilerin durumları daha da başkadır.. Genel-İş'in işverenle anlaşamaması üzerine Ankara Belediyesi ve bağlı işyerlerinde başlattığı grev süresinde bazı durumlar dikkatleri çekti; grevin henüz üçüncü günü biriken çöp yığınlarının yanından geçen hanımlar-beyler hemen mendillerini çıkararak burunlarını kapatıyorlardı. Kapatmakta haklıydılar da. TRT ekranlarında ve mikrofonlarında defalarca tekrarlanan, yazılı basında her gün sütunlarca yer verilen konu ise, salgın hastalıkların başlaması korkusu üzerine idi.

Bu elbetteki savsaklanacak bir durum değildir. Ve anlatılanlar, yazılanlar, yargılar çok ta yerindedir. İki milyon insanın yaşadığı büyük bir kentte salgın hastalıkların başlaması çok kötü sonuçlar doğurabilir. Ancak Türkiye'de tüm çalışanların yaklaşık olarak 10 milyon civarında olmasına karşın ve bu çalışan emekçi ordusunun iş güvenliklerinin yeterince olmaması karşısında, şimdiye kadar neler yazılmıştır, neler söylenmiştir ve hangi önlemler alınmıştır? 0, 10 milyon emekçi ordusunun hayatları, iki milyon Başkentlinin hayatlarından daha mı değersizdir!.. Ve de Başkentin tüm temizlik işlerini yapan emekçilerin hayatları daha mı önemsizdir?.. Tüm Belediye hizmetlerini yürüten emekçilerin yaşam ve çalışma koşulları, iş güvenlikleri gözönünde bulundurulması gereken sorunlar olarak görülmemekte midir?.. O emekçiler ki, sabahın köründe yataklarından kalkarak

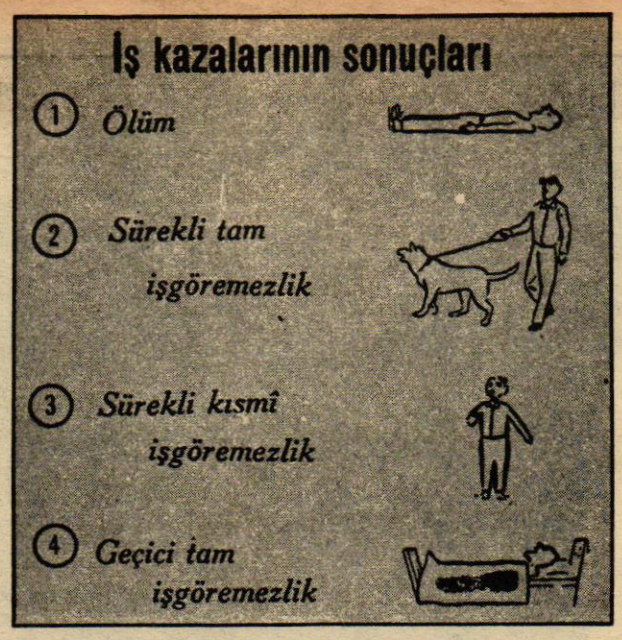

kuru ekmeklerine katık ettikleri çayla karınlarını doyurmakta ve yüksek apartmanların önlerinde biriken çöpleri almak için, caddeleri, sokakları temizlemek için ve diğer tüm görevleri yapmak için işbaşına koşmaktadırlar. Dokuz günlük grev süresinde biriken çöplerin kokusundan rahatsız olanlar, özellikle mirasyediler, vurguncular, vergi kaçakçıları, sömürgenler ekmeklerini o koku içinde kazananların rahatsız olduklarını hiç düşünmezler mi? Hiç bir iş güvenlikleri olmaksızın, pis kokular içinde ekmek parası kazanmak zorunda olan emekçilerin suçu, günahı fakir olmak mı? Bu emekçilerin hangi koşullar altında çalıştıkları düşünülecek olursa, aldıkları ücretin çok çok aşağılarda olduğu ortaya çıkar. Ondan da öte, hayatları söz konusudur. Zaman yitirmeden çalışma koşulları ayarlanmalı, iş güvenlikleri sağlanmalıdır. İşçilerimizin huzur içinde çalışmaları, insanca yaşamaları ve de verimli olmaları için bunlar gereklidir.

Gene sabahın köründe sıcacık yatağından kalkarak tüm gereksinmeleri karşılayan kapı ve kalorifer işçilerinin çalışma koşulları, iş güvenlikleri ve sağlıkları ile ilgilenilmeli, insanca yaşama olanaklarına kavuşturulmalıdırlar.

Seçim öncesi Avrupa'lardan örneklerle nutuk atanlar, işbaşına geldiklerinde bu sözlerini yerine getireceklerdi. Getirmediler. Getirmelidirler. Kapı ve Kalorifer işçilerinin sorunları çözüm beklemektedir. Bırakın giriş katında oturmayı, bodrumda olsun... Ama insanca olsun.. Çalışma koşulları, iş güvenlikleri, apartman projelerinin kapıcı daireleri giriş katında olmayınca, imzalanmayacaktı. Konuştuğumuz kapı ve kalorifer işçileri unutulmuşluklarından dert yanıyorlar. Sosyal haklara kavuşacakları günün özlemi içindeler.. Ve buna inanıyorlar... Ancak bodrum katından kurtulacaklarını hiç sanmıyorlar.

Çünkü, sosyal haklara kavuşmaları Hükümetin elinde, bodrum kattan kurtulma ise belediyenin...

Halkçı bir Hükümetin Çalışma Bakanından çok şeyler beklemekteyiz. Hele Bakan olur olmaz "Ben işçinin Bakanıyım" diyen bir Çalışma Bakanından çok daha fazla şeyler beklemekteyiz. Beklenenlerin başında ise iş sağlığı, iş güvenliği ve çalışma koşulları hakkında alınması gereken önlemlerdir.

GELECEK SAYI:
ÖLÜM KUYULARI

Bir sokokta sayısız doktor... Mahrumiyet bölgelerine gitmezler, lükse alışıktırlar... Halkı sömürmek için nöbet tutarlar.

Enkaz altında iki saat can çekişti...

Çöken binanın enkazı altında içler acısı iniltiler çıkaran işçi Ömer iyigün'ü kurtarmaya çalışan öteki işçiler görülüyor... Büyük ıstırap çeken Ömer iyigün toprak altından çıkarıldı ama, hastaneye kaldırılırken yolda can verdi.

Genel Sekreterimiz Hasan Okyar ve Belediye Başkanı Vedat Dalokay sözleşmeyi imzalarken..

Ankara'da sözleşme imzalandı

Sendikamızla Ankara, İsatanbul, İzmir ve İzmit Belediyeleri arasında sekiz aydan beri sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinin olumlu bir sonucu ulaştırılamaması nedeniyle konu Uzlaştırma Kuruluna götürülmüştü. Uzlaştırma Kurulunun tesbit ettiği ücretler de işveren belediyeler tarafından kabul edilmeyince, bu belediyelerde grev hakkı doğmuştu.

Sendikamız grev hakkını kullanmak amacı ile önce Ankara Belediyesi ve bağlı işyerlerinde 11 Temmuz 1974 Perşembe sabahı saat 04.00'den itibaren grev uygulamasına başlamış ve grev günleri de görüşmelerin sürdürülmesine karşın hiç bir sonuç alınamayınca grev 9 gün sürmüştü. Ordumuzun Kıbrıs barış harekatı nedeniyle sendikamız bu grevi durdurma kararı almıştı. Diğer belediyelerde ise aynı nedenle grev uygulamasına geçilmemişti.

Kıbrıs olaylarının başlamasından sonra her ne kadar grev durdurulmuş ve uygulama ertelenmiş ise de görüşmeler sürdürülmüştür. Ancak bu görüşmelerden olumlu bir sonuç alınamamıştır. Durum böyle olunca da sendikamız bu belediyelerde grev kararı almıştır. Her dört belediye işyerlerinde çalışan işçilerin grev uygulamasının başlangıç tarihi olarak saptanan 8 Ekim 1974 Salı sabahı saat 04.00' den itibaren greve başlayacakları açıklanmıştır. Bu açıklamanın yapılmasından sonra Ankara, İstanbul ve İzmir Belediye Başkanları Çalışma Bakanı Önder Sav'ın aracılığı ile Ankara'da toplanmışlardır. Başbakan Bülent Ecevit anlaşmanın sağlanması için bazı girişimlerde bulunmuştur. 6 Ekim Pazar günü Çalışma Bakanlığında toplanan Belediye Başkanları ve Sendikamız Genel Başkanı Abdullah Baştürk ile sendikamızın diğer yöneticileri katılmışlardır. Aralıksız dokuz saat kadar süren toplantıda tarafların ön anlaşma yapmaları sonunda sendikamız grevlerin kaldırıldığını açıklamıştır.

Ankara ve İstanbul Belediye Başkanları ile Sendikamız Genel Başkanı Abdullah Baştürk arasında yapılan birer ön protokol ile anlaşmazlık giderilmiş, İzmir Belediye Başkanı Alyanak ise ön protokol yapmadan İzmir'de sözleşmenin yapılacağını söylemiştir.

İZMİR BELEDİYE BAŞKANI SÖZÜNDE DURMADI

İzmir Belediye Başkanı İhsan Alyanak, İzmir'de Sendikamız Genel Başkan Vekillerinden Ertan Andaş ile yaptığı görüşmede, Ankara'da varılan sonuçtan ayrılmış ve görüşmeyi, daha doğrusu ön anlaşmayı bozmuştur. İzmir Belediye Başkanı Ankara'da yapılan görüşmede asgari ücretlerin 40 TL.sına tamamlanmasını ve 1.3. 1974'den itibaren ilk yıl için 20 TL. 1.3.1975'den itibaren ikinci yıl içinde 16 TL. ücret zammı verilmesini kabul etmişken, İzmir'de 1.3.1974'den itibaren verilmesi gereken ilk yılın 20 TL.lık ücret zammını 40 TL.sına çıkarılması gereken asgari ücretin içinde göstermeye çalışmıştır. Ayrıca Ankara'da yapılan görüşmede diğer sendikalara tanınan sosyal hakların Genel-İş üyelerine de tanınması kararlaştırılmışken, İzmir'de bundan da caymıştır.

İzmir Belediye Başkanı İhsan Alyanak'ın birbirini tutmayan sözleri karşısında sendikamız haklı olarak önceden tesbit edilen gün ve saat olan 8.10.1974 Salı sabahı saat 04.00'den itibaren grev uygulamasına başlamıştır.

ANKARA BELEDİYESİ İLE YAPILAN ÖN PROTOKOL

Ankara ve İstanbul Belediyeleri ile yapılan önprotokol ile üyelerimize sağlanan hakları şöyle sıralamak mümkündür.

1.3.1974 gününden geçerli olmak koşulu ile Asgari ücretler 40 TL.sına çıkarılacaktır.

1.3.1974 tarihindeki bu ücretlerin üzerine birinci yıl için 16 TL. 1.3.1975 dönemi için 15 TL. ücret zammı yapılacaktır.

1.3.1974 tarihinden itibaren halen 6 TL olan yemek bedeli 12 TL.na çıkarılmıştır. Bu bedele önceden ödenmekte olan süt bedeli dahil edilmiştir.

İşçilerin tamamına paso veya beher gün için taşıma ücreti olarak 3 TL. ödenmesi kararlaştırılmıştır. Ancak bu hüküm sözleşmenin imza tarihinden itibaren geçerli olacaktır.

İşçilerin halen almakta oldukları ücretlere beher yıl için 60 kuruş hesabıyla KIDEM ZAMMI ödenecektir.

İşçilerin yüksek öğrenime devam eden çocuklarının beheri için her ay 125 TLÇocuk yardımı ödenecektir. Çocuk zammı eskisi gibidir.

İŞ RİSKİ zammı adı altında riskli işçilerin yaptıkları işin mahiyet ve tehlikesi gözönüne alınarak 3,4 ve 5 TL. arasında değişen zamlar ayrıca kendilerine uygulanacaktır.

Sözleşmenin imzasından sonra işe giren işçilerin ücretlerine ilk yıl için 8 lirasından fazla verilmez. Buna karşılık sosyal

İstanbul'da düğüm çözüldü

hakların tümü uygulanır.

Ankara Belediyesi ile Sendikamız arasında yapılan ön protokol toplu iş sözleşmesinin imzasından sonra geçerli olacaktır. Ancak, bu ücret ve sosyal hakların uygulanmasına engel değildir.

Ön protokol ile KAPSAM ve GENEL HÜKÜMLER'in Uzlaştırma Kurulu kararı doğrultusunda taraflarca tanzim edileceği de belirtilmiştir.

Ankara Belediyesi ile Sendikamız arasında yapılan ön protokol ile üyelerimize sağlanan haklar bunlardır.

İSTANBUL BELEDİYESİ İLE YAPILAN ÖN PROTOKOL

İstanbul Belediye Başkanı Ahmet İsvan' la Sendikamız Genel Başkanı AbdullahBaştürk arasında yapılan ön protokol ise şöyledir:

Gezici işçilere ücret zammı ve sosyal yardım verilmesi kabul edilmiştir. Ücret zammı 10 TL. olacaktır.

Genel ilke olarak tüm çalışanların işçi

statüsünde çalıştırılmaları kabul edilmiştir.

Çocuk zammı, beher çocuk için ayda 25 liradan 50 liraya çıkarılmıştır.

Aile yardımı 25 lira olarak kabul edilmiştir.

Hastalık yardımının işyeri sözleşmesinde tesbit edilmesi kararlaştırılmıştır.

Yemek parası günde 650 kuruştan, ayda 300 liraya çıkarılmıştır.

Harcırahlar için harcırah yasası hükümleri uygulanacaktır.

ÜCRET ZAMMI, 1.3.1974 den geçerli olmak üzere ilk yıl için günde 20 lira, 1.3.1975 den geçerli olmak üzere, ikinci yıl için günde 16 lira olması kararlaştırılmıştır.

Hafta tatili, genel tatil ve Ulusal Bayramlarda kanuni yevmiyeler ödenecektir.

Kıdem tazminatı, beher tam hizmet yılı için 22 günden 30 güne çıkarılmıştır.

Kıdem zammı beher tam hizmet yılı karşılığı olarak 100 kuruşa çıkarılmıştır.

İşçi Yardım Sandığı katkısı olarak işverence sendikaya ödenen 25 lira 28 liraya çıkarılmıştır.

1.3.1974 ile asgari ücretin uygulandığı, 1.7.1974 arasındaki birikmiş ücretler ödenirken fark son asgari ücret 40 liradan hesaplanacaktır. Yani, asgari ücret olan 40 liranın 1.3.1974 tarihinden itibaren uygulanması kararlaştırılmıştır.

İZMİR GREVİ

İzmir Belediye Başkanı İhsan Alyanak'ın Ankara'da yapılan görüşmeden sonra sözünde durmaması yönünden kaçınılmaz olan grev önceden belirtilen gün ve saatte başlamıştır.

İzmir Belediyesinin 13 işyerinde çalışan sendikamız üyesi toplam 2600 işçinin katıldığı grev olaysız olarak devam etmiştir. Temizlik İşleri, Fen işleri Fuar Müdürlüğü, Mezbaha, Tamirhane, Hal, Santral, Garaj, Soğuk Hava Depoları, Tanzim Satış yerleri, dış parklar, çöp fabrikaları ve mezarlıklarda çalışan sendikamız üyesi 2600 işçinin tümü greve katılmışlardır.

Sendikamız Genel Başkan Vekillerinden Ertan Andaş'ın İzmir'de yaptığı açıklamaya göre, mezarlıklarda grev gözcülüğü yapan işçiler defin işlerini yürüteceklerdir. Soğuk Hava Depolarındaki yiyecek maddelerinin bozulmaması için de bu işyerlerindeki faaliyetler gene grevci işçilerimiz tarafından sürdürülecektir. Andaş yaptığı açıklamada bazı hastahane ve okulların çöplerinin de grevci işçiler tarafından alınacağını belirtmiştir.

İzmir'de grev başladı

Bazı CHP yöneticileri Belediye Başkanı İhsan Alyanak'ın bugüne değin sürdürdüğü Belediye çalışmalarının halkçı bir yöntem içinde olmadığını öne sürmüşler, Başbakan Bülent Ecevit'in son İzmir gezisinde kendisini bu konuda uyardığını söylemişlerdir.

ANDAŞ'IN AÇIKLAMASI

Sendikamız Genel Başkan Vekillerinden Ertan Andaş, grevin başladığı gün olan 8 Ekim günü bir açıklama ile kamuoyunu aydınlatmıştır. Andaş'ın açıklaması şöyledir:

"Belediye Başkanı İhsan Alyanak sürekli olarak karar değiştirmektedir. Bugün İzmir Belediyesinde asgari ücretlerin altında çalışan işçiler vardır. Bunlar tüm işçi sayısının yüzde 70'ini kapsar. Birinci yıl 20 lira, ikinci yıl ise 16 lira ücret ayarlamasında tarihlerde anlaşamadık. Bunun yanısıra Belediyede üyesi bulunan diğer sendikalara verilen sosyal hakları bize vermek istemiyor. Bunlar, Fuar ikramiyesi (500 TL.), yakacak parası (300 - TL.), aile yardımı (35 TL.) okuyan çocuk yardımı (ilk 100 TL., orta-lise 200 TL., üniversite 330 TL.)

İzmir grevinin daha ilk gününde çeşitli çevreler tedbirlerden söz etmeye başlamışlardır. Elbetteki tedbir alınmalıdır. Ancak en iyi tedbir işçinin emeğinin hakkını tam olarak ödemekle olur. Sarı sendikalara yeşil ışık yakıp, gerçek ve özgür bir sendikaya gelince yokuşa sür. Sonra, da tedbir alınmasını isteyin. Bu tedbirler Belediye Başkanının kendi elindedir. İşçinin hakkını verirsin olur biter... İşçinin hakkını verme, sarı sendikalara yeşil ışık yak, halkın bir parçası olduklarını kimsenin inkar edemeyeceği emekçilerin grevini kırdırmak için halkı tedbir almaya çağır. Ve sonra da kalkıp halkçılıktan dem vur. Olmaz böyle şey bay Alyanak.. Başbakanın ve Çalışma Bakanının çağrısı üzerine kalk Ankara'ya gel, ön anlaşmayı yap, sonra İzmir'e döndüğünde sözünden dön. Bunun ardından da halkçılık edebiyatı yap. Olmaz böyle şey bay Alyanak... Ankara'daki görüşmede asgari ücretlerin 40 liraya çıkarılmasını kabullen ve birinci yıl için 20 liralık ücret zammını kabul et, aradan çok az bir zaman geçtikten sonra, birinci yıl için asgari ücret üzerine vermeyi kabul ettiğin 20 liralık ücret zammını 40 liralık asgari ücretin içinde göstermeye kalkış. Bu da olmaz bay Alyanak... Emekçi, emeğinin değerini tam olarak almalıdır. Programını benimsediğin siyasi partinin istediği de budur.

Bazı çevrelerde zaman geçirmeden tedbir alınması gerektiğini açıklamışlardı. Bu çevreler kendi dallarında söz sahibi olabilirler ve tehlikeli, salgın hastalıkların, başlamasından endişe duyabilirler. Ancak, bu endişelerinde ne kadar haklı olurlarsa olsunlar, halkı grev kırıcılığına açık a-

Genel Mali Sekreterimiz İsmail Özbiçer ve Ankara Belediye Başkanı Vedat Dalokay tören sırasında..

İzmir'de grev hazırlığı yapılırken...

çık davet etmemelidirler. Eğer bir kuşkuları varsa, endişeleri varsa ki, bunda haklıdırlar, o zaman halkı grev kırıcılığı yapmaya çağırana kadar, Belediye Başkanını işçinin hakkını teslime çağırsalar daha yerinde davranmış olurlar. İşçinin hayat koşullarının gerektirdiği ölçüde emeğinin karşılığını alması ve hiç değilse düne göre insanca yaşama koşullarına kavuşması bazı çevrelere batmaktadır. Sanki işçiye verilecek olan haklar bu çevreliren cebinden çıkıyormuş gibi davranıyorlar. Çocuklarının yatak odasına, yemek salonuna değin televizyon koyanlar, işçilerin çocuklarının karnını doyurmasına bile tahammül edememektedirler. Bu bozuk düzen değil midir ki, insanları çeşitli hayallerle yaşatır, umutlarla yaşatır. İsterseniz gelin temizlik işçisi Ahmet Efendi'nin bir anlık hayalini, daha doğrusu umudunu hep birlikte yaşayalım:

Ah! o günleri görebilecek miyim?

Herkesin bir umudu vardır, temizlik işçisi Ahmet Efendi'nin de umudu şöyle gönlüne göre tıkır tıkır işleyen fiyakalı bir elektrikli süpürge edinip İzmir'i bir güzel süpürmek... Elektrikli ev eşyaları satan bir mağazanın vitrininde duran pırıl pırıl elektrikli süpürgeye bakan Ahmet Efendi, yıllardır süpürge salladığı caddelerde, sokaklarda makineli süpürgesiyle işine devam etmenin rüyasını kuruyor.. "Bizim küçük Dursun'u amma da kızdırdım ha..." diye düşünüyor Ahmet Efendi. "Geçenlerde artık sokaklardan caddelere terfiyesi geldi diye böbürlenip duruyordu. Şu makineli süpürge bende olsa her tarafı ayna gibi yaparım evvel Allah. Bal döküp yalarlar bütün gezdiğim yollarda." Sonra daha da deren dalıp gidiyor Ahmet Efendi, "Ya köye götürsem bunu, ya bizim Fadime görse. Artık cümle köyde tafrasından geçilmez. Öyle bir kurulur ki sorma gitsin". Derken vitrinde kendisine bakan televizyona takılıyor gözleri Ahmet Efendi'nin. "Ah bir de şu zımbırtıyı alabilsem. Sedirin karşısına koyarım, akşam olunca geçeriz karşısına çoluk - çocuk, gel keyfim gel..." Ve temizlik işçisi Ahmet Efendi'nin rüyası bitiyor. Ne güzel umutlar... Çalı süpürgesini kaptığı gibi hınçla ve olanca tozu toprağı havaya kaldırarak süpürmeye başlıyor İzmir sokaklarını...

İşte bu umutlarla yaşıyor Ahmet Efendiler, Mehmet Efendi'ler, Osman Efendi'ler... Olayımızın kahramanı Ahmet Efendi rüyasından uyandı ama umutlarını yitirmedi. Ahmet Efendi ve arkadaşları çok iyi bilmektedirler ki, bu umutları gün gelecek gerçekleşecektir... Onların da elektrikli süpürgeleri, televizyonları olacaktır.. Onların çocukları da okuma olanaklarına kavuşacaklardır... Onların da insanca yaşayabilmeleri için bir evleri olacaktır... Bunlar er-geç gerçekleşecektir.

Törende açış konuşmasını yapan Genel Sekreterimiz Hasan Okyar'ı izleyen emekçilerden bir grup..

Sözleşme törenini izleyen emekçilerden bir grup..

Grevci işçiler davul- zurna eşliğinde moral eğitimi yapıyorlar.

emekçinin sözlüğü

ALT-YAPI ve ÜST-YAPI: Üretim tarzı, yani üretici kuvvetler ile bunlara tekabül eden ekonomik ilişkiler sistemi, toplumun ekonomik temelini veya alt-yapısını teşkil eder. Sosyal üst-yapı., yani siyasi kurumlar, ahlak, bilim, din, sanat, felsefe ve benzeri "sosyal bilinç şekilleri" bu temelden doğar. "Bir toplumun varlığı ne ise, bir toplumdaki maddi hayat şartları nasıl ise o toplumun düşünceleri, teorileri, siyasi görüşleri ve siyasi kurumları da ona göredir."

Fakat ekonomik temelin doğrudan doğruya veya dolaylı olarak belirlendiği üst-yapı, kaba (vulgaire) iktisatçıların zannettiği gibi, ekonomik etmenlerin (faktörlerin) faaliyetinin meydana getirdiği pasif bir sonuçtan ibaret değildir. Tersine üst-yapı da karşılık olarak sosyal evrimi hızlandırmak veya geciktirmek suretiyle alt-yapıya aktif bir etki yapar.

ANALİZ ve SENTEZ: Analiz, olayları veya düşünceleri, bileşerek kendilerini meydana getiren temel unsurlara ayırmaktadır. Sentez, olayların veya düşüncelerin temel unsurlarını bir araya getirmek, belirli bir konuyu bir bütün olarak, kendi birliği içinde düşünmektedir. Metafizik eğilim analiz ile sentezi birbirinden ayırıp herbiri sadece kendi içine kapattığı halde diyalektik materyalizm der ki: "Düşünce şeylerin (objelerin) kendi temel unsurlarına analizi ile birlikte ilgili unsurların bir birlik (vahdet) halinde sentezi ile de teşekkül eder. Analizsiz sentez olmaz."

Böylece, buna uygun olarak, hem analizi hem sentezi diyalektik materyalist metodun bileşenleri olarak kullanmak gereklidir. Örneğin emek, değer ödenmemiş fazla emek, artı-değer ve benzeri bazı kavramları analiz yolu ile aydınlatmadan sömürme (istismar) hakkında etraflı ve yeterli bir anlayışa varamayız.

ACENTE: Başkaları hesabına bir ticaret işini yapan kişi ya da kurum... Örneğin borsa acenteleri başkaları hesabına borsa işleri yaparlar.

MANİFAKTÜR DÖNEMİ -I-

Manifaktür dönemi, kapitalizm öncesi üretim biçimleri ile kapitalist üretim biçimi arasında bir geçiş görevi yapmış olan, kapitalizmin temel ögelerinin artık açıkça kendini göstermeye başladığı bir dönemdir. Bu bakımdan önemi büyüktür. Manifaktür sistemini incelemeden evvel ise küçük meta üretiminden bu yana manifaktür sisteminin, manifaktür sermayesinin doğuşuna bir göz atmakta, konuyu tarihsel gelişim içinde daha açık bir biçimde görebilmek bakımından yarar vardır.

11. yüzyıldan itibaren şehirlerdeki küçük meta üretimini inceleyecek olursak, birkaç kalfa ile birlikte çalışan zanaatkar ustaların belirli bir emek süresi içinde, bir miktar emtia ürettikleri ni ve bu emtiayı daha önceden saptanmış fiatlarla doğrudan doğruya kendilerinin halka sattıklarını görürüz. Ayrıca bu zanaatkarlar da doğal olarak loncalara bağımlıdırlar. Kısaca özetlediğimiz bu sistem kendi içinde çelişkiler taşımaktadır. Bunlardan bazıları şunlardır:

Şehirlerin nüfusu artmaktadır, buna bağlı olarak zanaatkarların sayısı artmaktadır, ama pazar genişlememektedir. Pazarların genişlememesinden dolayı da şehirler arasında aynı zanaat alanında örneğin dokumacılık alanında çalışan meslek birimleri arasında rekabet artmaktadır. Usta olmak gittikçe zorlaşmaktadır. Fransa'nın durumu 16. yüzyılda böyledir. Demek ki pazar sorunu gitgide önem kazanmaktadır. Malları ellerinde kalan zanaatkarlar zamanla sadece kendi dar şehir çevreleri için değil ama dış kentler yani dış pazarlar için de üretim yapmaya başlarlar. Üretimin gelişmesinin doğal sonucudur bu. Ancak pazarlama işlemi pratik bazı güçlükler doğurmaktadır. Ürettikleri metaları satmak için dış kentlere giden zanaatkarlar, bu satış süresi boyunca üretimden uzak kalmaktadırlar. Yani zanaatkarların ürününü pazara götürmek için tezgahının başından ayrılması, o ürünü pazara götürüp satması, sonra yine işinin başına gelip üretime yeni baştan başlaması gerekmektedir. Bu durum ise üretim sürecinin sürekliliği bakımından hiçde elverişli değildir. En pratik çözüm, pazara giden zanaatkarın tezgahını işler halde bırakabileceği bir kimsenin tezgahı işletebilecek olması veya ürünleri kendisinin yerine pazarlayacak bir kimsenin bulunmasıdır. Gelişiminde bu düşünceye uygun bir doğrultuda olduğunu görmekteyiz.

Evlerinde üretimi sürdürecek kimseleri olan zanaatkarlar şehirlere gittiler, hatta ticarete atılarak zengin oldular. Tezgahlarını kendileri işletmek zorunluluğunda olanlar ise komşularından yardım istediler. Dış pazarlara ürünlerini satmaya giden "komşular" önceleri yardım amacıyla bu işi yaptılar ama sonraları bu ilişki doğal olarak bir" ticari ilişki"ye dönüştü. Zamanla zanaatkarlar bu "tüccar"lara bağımlı hale geldiler. Zanaatkarların üretim araçlarının sahipleri olmalarına rağmen ürünlerin pazar alanında kontrolu tüccarların eline geçti. Ve tüccarlar ürünleri diledikleri fiyatlarla zanaatkarlardan alırken üretim için gerekli hammaddeleri de zanaatkarlara kendileri satmak için daha önceden zanaatkarların kendi insiyatifleriyle diledikleri kişilerden satın aldıkları hammaddeleri onlara baskı yapmaya başladılar. Demekki gün geçtikçe zanaatkar ürettiği malın denetimi de dahil olmak üzere üretimdeki ağırlığını yitirdi. Örneğin yünlü dokumacılıkta, yünlü kumaş tüccarları yünlü dokumaları yani kumaşları üreticilerden belli bir fiyata satın almakta ve onlara gerekli olan yün hammaddesini de yine kendileri satmaktadırlar. Belki de zanaatkar bu yünü çok daha ucuza piyasadan temin edebilecektir, ama buna tüccar izin vermemektedir. Bu alanlardaki ticaret geliştikçe tüccarları koruyan yasalar da birbiri ardından çıkarak zanaatkarların aleyhine işletilmeye başlandı. Zanaatkarların tüccarlara bağımlılıkları arttıkça, tüccarlar üretim koşullarını daha da karlı bir hale getirmek amacıyla zanaatkarları "kendilerine ait"evlerde kalarak üretim yapmaya zorlamaya başladılar. Hatta üretim araçlarını da kendileri satın almaya girişerek zanaatkarları kendilerine borçlandırdılar.

Tüccar-zanaatkarlar arası bu bağlılık durumu çok şiddetli sınıf mücedelelerine sahne oldu. "13 ve 14. yüzyıllarda Flaman ve İtalyan komünlerinde çoğu zaman zanaatkarların zaferiyle son bulan şiddetli sınıf mücadeleleri patlak verdi!" Aslında bu mücadeleler, devrini tamamlamaya yüz tutmuş olan küçük meta üretiminin şehirlerdeki çöküşünün birer işaretiydi.

"Ev sanayii" denilen sistemin doğuşu böyle bir süreç izlemiştir. Zanaatkarlara yüksek ücret ödemekten ve loncaların baskılarına uymaktan bıkan tüccarlar köylere gittiler. Buralarda "kendi evlerinde" üretim yapacak, kumaş.. vs. dokuyacak zanaatkarlar ayarladılar. Bu zanaatkarlara hammadde ve üretim araçlarını sağladılar. Ve düşük bir ücretle bu kimseleri çalıştırmaya başladılar. "15. yüzyıldan itibaren bu ev sanayii, Belçika, İtalya, Fransa Büyük Britanya köylerinde yaygın hale geldi."

Devamı gelecek sayıda

MİZAH...!

Tanıdık mı?!.

Anatole'e rastlayan arkadaşı sordu:

— Nasılsın, iyi misin?

— İyiyim. Son derece enteresan bir iş buldum!

— Böylesine kolay iş bulmana şaşıyorum doğrusu! Patronu biraz tanıyor olmalısın...

— Çok doğru. Ben onu biraz tanıyorum, o ise beni hiç tanımıyor.

Tenis topu

İskoçya'da, bir hastane koridorunda iki hastabakıcı konuşuyorlardı:

— Şimdi kimi ameliyat ediyorlar?

— Bir tenis topu yutan adamı. Koridorun ucunda, sıkıntıyla bir adam dolaşıyordu aynı zamanda. Başını iki yana sallıyordu durmadan.

— Bu adam da hastanın yakın akrabasıdır her halde!

— Yok canım. Onun oyun arkadaşı. Sabırsızlıkla topun çıkmasını ve partiye devamı bekliyor.

NETİCEYE BAK!

Fransa Yunanistan'a bol miktarda silâh satıyormuş, ve bu meb.âğ 1,4 milyar frank imiş.

Dileğimiz bütün bütçesini yatırsın silâh'a.

1,4 milyar frank + Nakliye + Cephane + Kıbrıs'a getirme = Türk'lere bırak kaç! olduktan sonra hiç müdahale etmemize lüzum yok.

Hani ne denir: «Eşeğin kazancı at için olduktan sonra...»

Haylaz çocuk

Antoine, son derece kötü terbiye almış bir çocuktu. Bir gün babası yaramazlık ve terbiyesizliğinden bezerek:

— Böyle devam edersen seni yatılı okula göndereceğim, dedi. Orada sana terbiyeli davranmayı öğreteceklerdir.

Çocuk alayla:

— Peki ama ben onları evdekilere nasıl öğreteceğim? diye sordu.

Mutluluk

Üç yıllık evlilikten sonra bir gün karısına:

— Beni çok mutlu ettin sevgilim, dedi. Umarım ki sen de mutlusundur.

Kadın:

— Elbette kocacığım, diye cevap verdi. Bunu sormak nereden aklına geldi?

— Mutluluk sessiz duramaz da ondan. Ama eğer günün birinde bir başka erkeği beğenecek olursan, bir budalalık yapmadan önce bana her şeyi açık açık söyle...

Kadın dertli dertli içini çekti ve:

— Kötü adam, dedi. Bunu bana daha önce neden söylemedin?

Kurnaz kadın

Durumları iyi olmadığı halde, her akşam yemeği ayrı bir lokantada yiyen komşusuna sordu:

— Kuzum, kocanın seni sık sık lokantaya götürmesi için ne yapıyorsun?

— Hiç, dedi diğeri. Sadece pişirdiğim yemekleri tattırıyorum.

Bayıltıcı ilâç

Onesime bir süredir kendini iyi hissetmediğinden bir doktora giderek muayene oldu. Doktor onu muayene ettikten sonra bir operatöre gitmesi gerektiğini söyledi. Küçük bir ameliyat geçirmesi gerekiyordu. Onesime kliniğe yattı. Güzel bir sabah, her şeyi unutmuş, bir şey hatırlamıyordu. Başucunda bekleyen operatör:

— Kendinizi nasıl hissediyorsunuz? dye sordu.

— İyi. Yalnız anlayamadığım bir şey var: Kafamın arka yerinde bir kambur hasıl olmuş!

Operatör güldü ve izah etti:

— Ha, o mu? Merak edilecek bir şey değildir. Ameliyat sırasında ayılmıştınız, bizim de bayıltıcı ilâcımız bitmişti...

DELİNİN BÖYLESİ

Beyoğlu'nda İstiklâl Caddesinde sağ kaldırımdan yürüyorduın. Adamın biri yanıma yaklaşıp sordu:

— Kardeşim karşı kaldırım neresi?...

Ben hemen bu yönünü tâyin edemeyen adama sol kaldırımı gösterdim.

Adam birdenbire suratıma yumruğu yapıştırdı:

— Be herif benimle dalga mı geçiyorsun! Biraz evvel birisine sordum, «karşı kaldırım» diye burasını gösterdi!...

Milyonluk film

Çocuk, babasına koştu:

— Baba, sana iyi bir iş teklifinde bulunacağım, dedi.

— Seni dinliyorum.

— Sokağın sonunda bulunan sinemada beşyüz milyona mal olan bir film gösteriliyor.

— Ne olmuş yâni? İyi iş teklifinle bunun ne ilgisi var?

— Bana beş frank verirsen, gider filmi seyreder ve sana yarın sabah beşyüz milyona mal olmuş bir hikâye anlatırım.

BİRİ İKİ Mİ GÖRÜRSÜNÜZ

Adamın biri hep biri iki görürmüş, gittiği doktordan çare istemiş.

Meğer doktor daha ziyade şaşı imiş, biri dört görürmüş başını kaldırıp sormuş:

— Sizin dördünüz de böyle biri ikimi görürsünüz.

KARABAŞ'IN AMCASI

Memo, bir gün koyunları otlatırken sürüye kurt saldırır. Koyunların içinden birini alıp kaçar.

Memo, ne yapacağını düşünürken, Karabaş kurdun peşinden koşmaktadır. Bir zaman sonra Karabaş, koyunla geri gelir. Memo kendi kendine söz verir: Ben de bu koyunu Karabaş'a verdim, gitti.

Aradan yıllar geçer. Karabaş ihtiyarlar, artık onun son günleridir. Memo'nun aklına verdiği söz gelir. Ve olanları köyünün yaşlılarına anlatır. Her önüne gelen, konunun Şeyh efendiye danışılmasını öğütler.

Memo, yola koyulur. Şeyh efendiyi bulur. Olanları anlatır. Ve sorusunu yöneltir:

— Efendim, acaba bu koyun kime düşer?

Şeyh, bir an düşünür. Memo'ya döner:

— Acaba bu köpeğin oğlu, kızı, dayısı, amcası... Var mı?

— Efendim, hiç köpeğin amcası, dayısı olur mu? Olmuş olsalar bile ölmüşlerdir.

Şeyh keyifli keyifli güler. Ve Memo'ya dönerek der ki:

— Mademki koyunu gözden çıkardın, bu koyun bana düşer.

Memo sakin sakin Şeyh'e dönerek sorar:

— Efendim siz bizim Karabaş'ın dayısı mı, yoksa amcası mı olursunuz?...

AMELİYATTAN SONRA

Hasta kalçasından ameliyat oluyordu. Operatör anestezi yapmıştı. Operatör doktor, alkol lâzım olmuş olacak ki hemşireye seslendi:

— Yarım küçük şişe alkol getir...

Bu lâfı işiten hasta, yatağından hafif doğrularak:

— Şimdi olmaz doktor bey, dedi. Ameliyattan sonra akşam içerim...

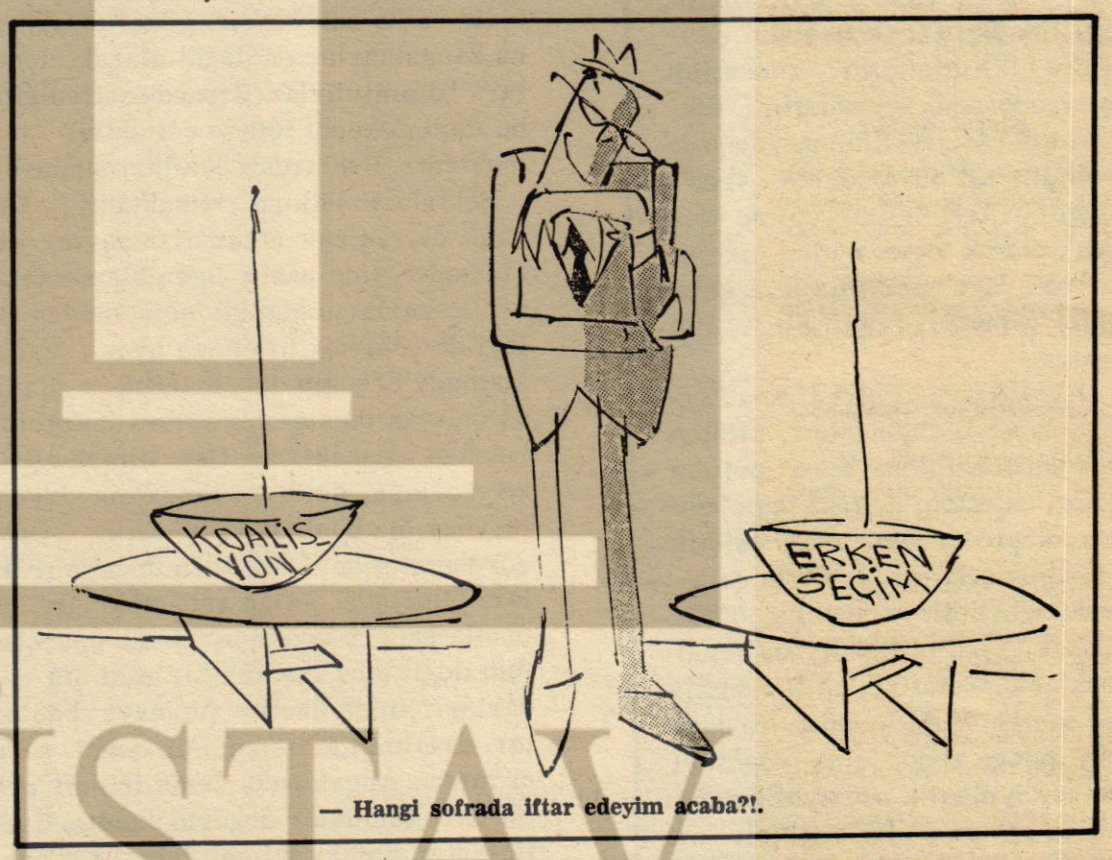

— Hangi sofrada iftar edeyim acaba?!.

BİLMİŞGİLLER AİLESİ

grafik stüdyo

POSTA

Yazısız

Yanmayan elektrik!

Küçük bir kasabanın gazinosunun önünde gece bir otomobil durdu. Otomobilden bir kadın inerek gazinoya girdi. Hava fırtınalıydı. Bu nedenle belediye korkarak cereyanı kesmiş ve gazinoda mumlar yakılmıştı. Kadın:

— Bakın hele! dedi. Elektrikleriniz yanmıyor... Halbuki benim arabamdakiler yanıyor!...

Korkunç rüya!

Yüzü gözü sargılar içinde saf bir adam, doktora gelerek:

— Doktor, dedi, her gece evin dördüncü katından düştüğümü görüyorum rüyamda, bu rüyayı görmememin bir çaresi yok mu?

Şirret kadın

Bir erkek, bir avukata giderek:

— Üstadım, dedi, dünyanın en şirret, en âdi, en rezil kadınından boşanmak istiyorum.

Avukat kaşlarını çatarak:

— Boşuna uğraşmayın, ben bunu çok denedim, başaramadım!...

Mutluluğun şartları

Oğul, babaya sordu:

— Bir evliliğin mutlu olması için ne gibi şartlar lâzımdır?

Baba, mutfakta yemek hazırlayan karısına kaçamak bir bakışla baktıktan sonra fısıldar gibi bir sesle cevap verdi:

— Kadının sağır, erkeğin kör olması lâzımdır.

Döğüşmeden önce

Madam Dupont küçük oğlunun eve yüzü gözü şişmiş, gözyaşları içinde döndüğünü görünce:

— Ne yaptın yine? diye sordu.

Çocuk cevap vermedi, hiddetli olduğu her halinden belliydi.

— Dövüştün mü yoksa?

— Evet.

— Sana her zaman söylediğim sözü hatırlamadın mı yavrum: Sinirlenip dövüşmek üzereyken elliye kadar saymalı.

— Ben de dediğini yaptım anne.

— Nasıl inanayım buna?

— Yemin ederim doğru söylüyorum. Yalnız Jozef'in annesi ona dövüşmeden önce 10'a kadar saymasını tenbih etmiş.

BOYACI

Kenan köşedeki boyacıyı çağırarak sorar:

— Kaça boyuyorsun?

— 100 kuruş âbi.

— Boya öyleyse.

Fırçalamasından da acemiliği belli olan boyacı, ayakkabılarla birlikte Kenan'ın çoraplarını da bir hayli boyar.

İşin farkına varan Kenan parayı verirken:

— Çoraplar için kaç para vereceğim? diye sorar.

Boyacı mertçe:

— Çoraplar da bizden olsun âbi! cevabını verir.

ATEŞ

Sahilde kamp kurmuştuk. Gecenin karanlığında bizim Ateş adındaki kurt köpeğinin sesi duyuldu.

— Ateş, Ateş!... Gel bakayım, etraf çok sakin, heyecanlanmana lüzum yok!... diye seslendim.

Fakat köpek yine havlamasına devam ediyordu.

— Ateş! Ateş!... diye tekrar bağırdığımda, yandaki çadırdan biri fırladı. Elinde sopa ile üzerime gelip:

— Karıma nasıl lâf atarsın ulan!... deyip, sinirli inirli küfürler etmeye başladı.

Bütün kamp gürültüye uyanmıştı. Bereket versin bizim Ateş tam zamanında geldi. Komşuların yardımı ile öfkeli komşuya durumu ispat edince, bizim Ateş'in adını Atak'a çevirerek durumu hallettik.

Ayyaş

Bir dâvette, kadın kocasına:

— Çok rica ederim biraz mâkul ol, dedi. Bu belki onuncu defadır büfeye gidiyor ve her defasında dolu içki bardağıyla dönüyorsun... Âlem ne der sonra!...

— Hiç üzülme karıcığım, diye erkek cevap verdi. Benim için bir şey demezler. Çünkü içkiyi her alışta, karım için diyorum.

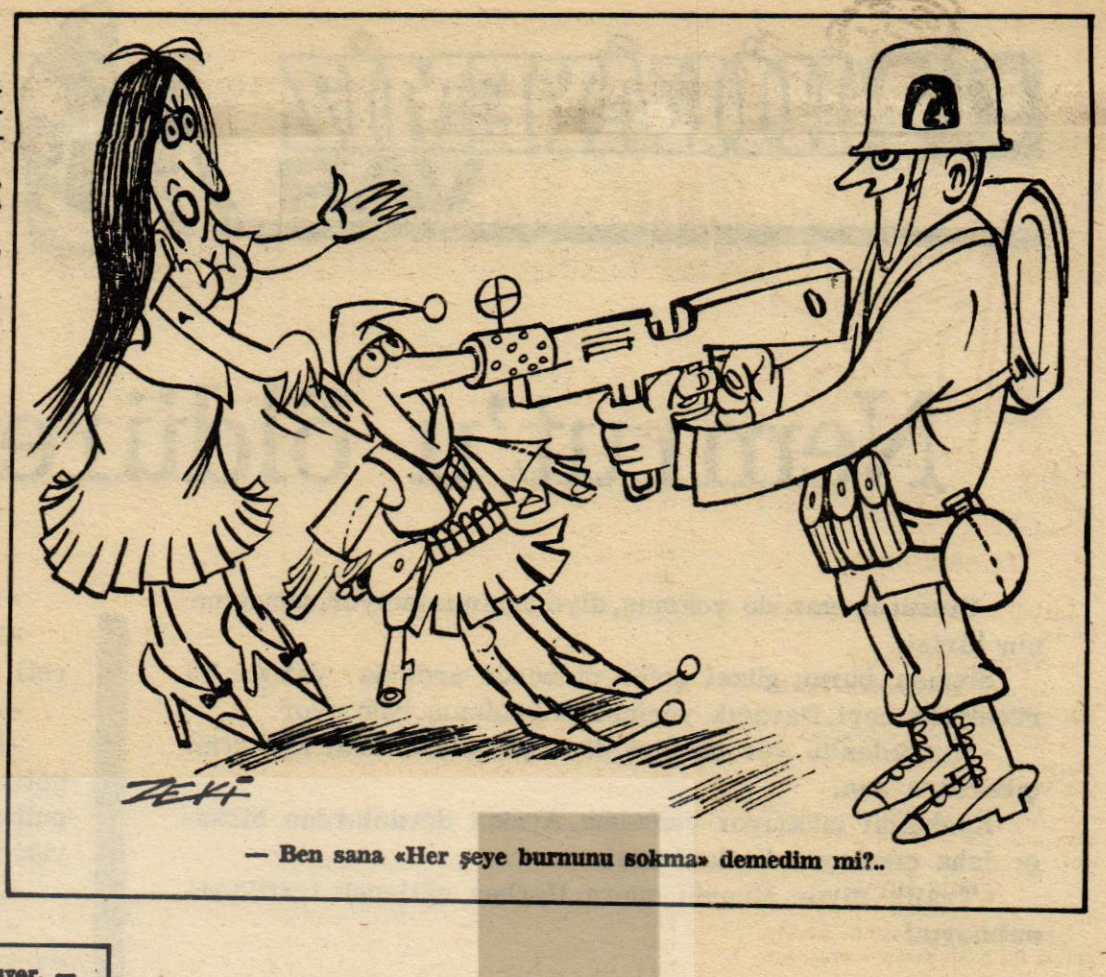

— Ben sana «Her şeye burnunu sokma» demedim mi?..

— Kıbrıs'lı Rumlar rahat durmuyor. —

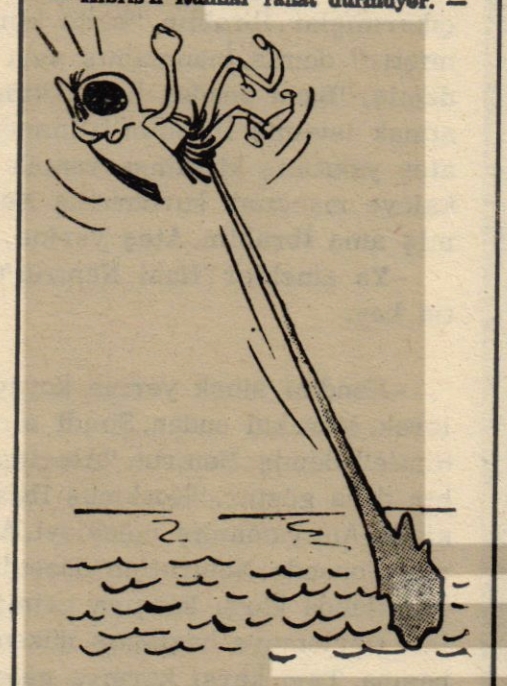

Batıyor mu?
(21 Nisan 1955)

FERASETLİ UŞAK

Vaktiyle, sonradan görme zenginlerden biri gösterişe çok meraklı imiş. Bir gün arkadaşlarının birinin yemek ziyafetinde pilâv yenirken ev sahibinin bıyığına bir pirinç tanesi takılmış. Bunu gören efendinin ferasetli uşağı:

— Beyefendi, gül dalına bülbül konmuş, beş pençeyi gönderin de savsın!... deyince, efendi çaktırmadan pirinç tanesini yok etmiş.

Bu duruma dikkat eden bizim sonradan görme zengin, eve dönünce, bön ve saf olan uşağını çağırmış:

— Bak Mehmet, ben bir hafta sonra arkadaşlara bir ziyafet vereceğim. Pilâv yerken bıyığıma bir pirinç tanesi konduracağım. Sen bunu görünce: «Beyefendi, gül dalına bülbül kondu, beş pençeyi gönder de savsın!» diyeceksin. Sakın unutma!... diye sıkı sıkı tenbih etmiş.

Bir hafta her gün en az bir defa aynı cümleyi Mehmet'e tekrar ettirmiş.

Ziyafet günü gelmiş. Misafirler sofrada yerlerini almışlar. Bizim zengin son dakikada Mehmet'i tuvalet aralığına çekip aynı cümleyi son defa tekrar ettirmiş.

Yemek başlamış. Pilâv yenirken, bizim zengin bir hayli uğraştıktan sonra pirinç tanesini bıyığına kondurmuş. Bunu gören Mehmet heyecanla bir iki yutkunup bir solukta:

— Beyegendi, begefendi.. tuvalet aralığında dedüğün oldu!... demez mi?!.

Asansör

Bir otelde bulunan yolcu, üç günden beri merdivenin yanında bulunan kapı üzerindeki levhayı aynı yerde görüyordu: «Asansör bozuktur».

Bir ara kapıcıyı çağırarak sordu:

— Asansörün tamiri çok mu uzun sürecek?

Kapıcı, yolcunun kulağına eğilerek:

— Lâf aramızda kalsın, o kapının ardında bir asansör değil, dolap var, dedi. Ama biz o levhayı otelin değerini arttırsın diye koyduk...

Garibanlar arasında

Yersiz yurtsuzların toplandığı kenar mahalle meyhanelerinin birinde demleniyorlardı. Biri, içkiden çok elindeki moda mecmuasının sayfalarıyla ilgilenen arkadaşına sordu:

— Ne o, diktireceğin elbisenin modelini mi seçiyorsun?

Arkadaşı omuz silkti:

— Yok canım, yeni elbiselerde ceplerin nereye konduğunu inceliyorum.

Namuslu otel

Büyük bir otelde, bir sabah oldukça yaşlı bir matmazel, müdüre gelerek:

— Temiz ve namuslu bir otele indiğimi sanıyordum, dedi.

Müdür başını salladı:

— Gerçekten öyledir matmazel.

— Ama, odamdan çıkarken akşam ne gördüm biliyor musunuz?

Bir havluya sarınmış yarı beline kadar çıplak bir adam, çırılçıplak bir kadını kovalıyordu...

Müdür hayretle sordu:

— Kadını tuttu mu?

Yaşlı matmazel:

— Hayır, diye itiraf etti.

— Şu halde, otelim hâlâ namusludur!

Eldivenin rengi

Eldiven isteyen kadına tezgâhtar sordu:

— Ne renk istiyorsunuz madam?

— Ben renkler üstünde çok titizimdir, dedi kadın. Bilmem bulabilecek misiniz? Çok sıcak, sütlü kahve rengi...

— Hay hay madam. Yalnız, şekerli mi, şekersiz mi olacak?...

Komşunun tavuğu

Dupont, sayfiyede küçük bir ev satın almıştı. Daireye işi sona erince neşeyle evine koşuyor, sakin yuvasında başını dinliyordu. Bir sabah, bahçesinde çayını içerken, komşusu tarafından gelen gürültüyle şaşkın şaşkın avluya fırladı. Sabahın erken saatinde ne yapıyordu komşusu? Evlerini birbirinden ayıran çitin üstünden komşusuna bakarak orada olanları anlamaya çalıştı. Komşusu elinde kürek, küçük çukurlar kazıyordu.

— Hey, ne yapıyorsunuz orada? diye sordu.

— Arpalarımı ekiyorum.

Dupont daha büyük bir dikkatle bakınca bağırdı:

— Fakat neler saçmalıyorsunuz siz! O çukurlardan birine benim tavuklarımdan birini ekiyorsunuz!...

Komşu pişkinlikle cevap verdi:

— Öyle. Ama arpalarım onun karnında...

Kıyaslama

Kadın sokaktan geldiğinde asık suratlı idi. Kocası sordu:

— Neyin var?

— Hiç, arkadaşlarım benimle alay ediyorlar.

Erkek hayretle:

— Neden? diye sordu.

— Onbeş gündür aynı elbise ile sokağa çıkıyormuşum!...

— Tuhaf şey... Neden gocunuyorsun buna?... Kendini bir de benimle kıyaslasana: Ben onbeş senedir aynı kadınla sokağa çıkıyorum, benim canım yok mu?..

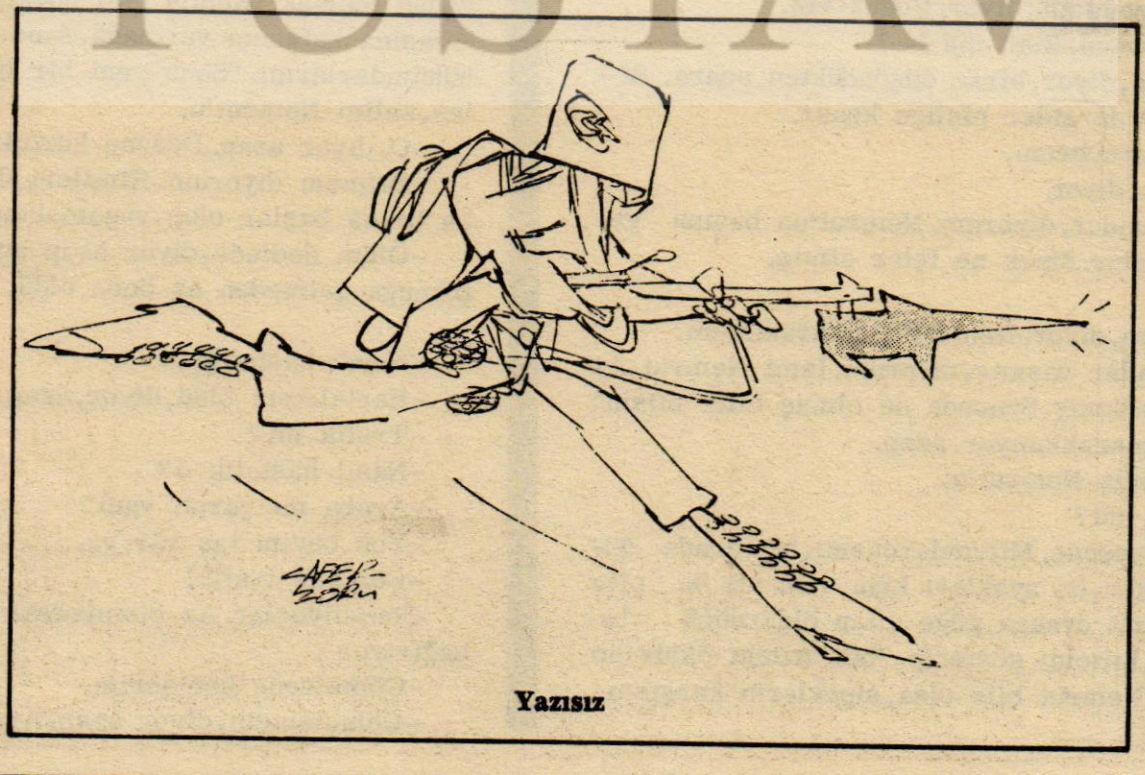

Yazısız

BİR HİKAYEMİZ VAR

bekir yıldız

Nemrut'u öldüren sinek

-Oturacak yer de yokmuş, diye mızmızlanıyor. yanaşmanın birisi.

Şişman, burnu güzel şoför, otobüsün ardında yatıyor, Bürücek'ten beri. Daracık yerinde doğrulmuş, bağırıyor.

-Mercedes'te yer buldum diye şımarma! hem kasketini çıkarsana sen.

Kasketini çıkarıyor yanaşma. Ayakta duranlardan birkaçı daha çıkarıyor kasketlerini.

-Trafik, diyor, Muavin sonra. Herkes eğilecek trafikte. Unutmayın!

İncirlik Hava Üssünü geçiyoruz bu sıra.

Ayakta duranlara bakıyorum. İnsanlar, diyorum kendi ken dime. Buralarda daha eski, daha yıpranmış. Ufalmışlar hatta. Fosil olacaklar nerdeyse. Yaşarken olacaklar. Kara taş. Pamuk tarlalarında çalışan, çalışmak için çırpınan insan - lar, bunlar ha! Otobüs duruverse dönüverse Adana'ya, Ankara'ya, İstanbul'a. Oradan sınırları aşsa, böyle, bagajındaki, eşyalarla, içindeki yolcularla varıverse, otobüsün öz mem - leketine. Mikrometreyle ölçülen "Benz" motorunun fabrikası kapısında duruverse. Hop, derdi fabrikanın direktörü has tane değil burası.

-Yolculuk nereden? diye soruyor yanımdaki bu sıra.

Dönüyorum. Frenk gömleğinin yakası buruş buruş. Siyah sakalları haftalık, aylık belki de. Gözleri, çukurlarında unutulmuş yıllar önce sanki. Yorgun, kederli gerilerde öyle.

-İstanbul'dan diyorum. Sigara verirken.

-Görmedim, diyor. Adana'dan öteye geçmedim ben.

-Görürsün, diyorum. Günün birinde Ankara'yı da görürsün.

-Bizim köyden, diyor, iki kişi Ankara'yı da, İstanbul' u da gördü. Alaman'a gittiler de...

-Elçiler, diyorum, azapları dolandırmış bu yıl.

-Dolandırır, beyim diyor. Allah korkusu kalmadı ki!

-Hükümet var ama, diyorum.

-Hükümet büyük, diyor. Dağın yanında, taşın hükmü ne?

-Şöyle parmağının birisini oynatsa, diyorum. Düzeltirdi işinizi belki de.

-Hangi birimize oynatsın, diyor. Çoğuz biz.

-Çokşunuz ya, diyorum. Kötü mü bu?

-Sineğiz biz beyim, diyor, biraz düşündükten sonra. Si - nekten sinek doğar. O da gider pisliğe konar.

-Nerelisin diye soruyorum.

-Kilis'in köyünden, diyor.

-Urfa'yı duymuşsundur, diyorum. Nemrut'un başına gelenleri de duymuşsundur. Sinek ne işler etmiş.

-Urfa'yı duymuşum, diyor. Nemrut'u çıkaramadım.

-Zalim bir hükümdar varmış, diyorum. İsmi Nemrut. Astığı astık, kestiği kestikmiş. Sonunda ne olmuş bilir misin?

-Ne olmuş? diye meraklanıyor azap.

-Bir sinek öldürmüş Nemrut'u.

-Aynen öldürmüş mü?

-Sinek deyip geçmesene. Milyonlarcasını, bir arada düşün hele. Dağa çıkarken, ön ayakları kısa olan atı da olsa hazinesinin içinde cirit oynasa, göğe çıkıp öldürdüğü balığın kanına bulaşan kılıcını gösterip "ben Allahı öldürdüm diye böbürlenen bir Nemrut bile olsa, sineklerin karşısında ne yapabilir?

-Bildiğimiz sinek? Üvez?

-Evet şu bildiğimiz küçücük sinek. Hem bilir misin Hazreti İbrahim'in babası put yapıcısıymış ?

-Aynen put yapıcı?

-İbrahim küçükmüş o sıralar. Babasının yaptığı putları, getirip satarmış. Sürümüş onları bir gün yollarda. Sonra , puthaneye girip kırmış hepsini. Baltasını da getirip en büyük putun boynuna asmış.

-Allah yok muymuş o zaman?

-Kesme sözümü. Bak dinle, sonunda ne olmuş: Bu işi yapsa yapsa İbrahim yapar demişler ve Nemrut'un karşısına çıkarmışlar. İbrahim, "balta kimin boynunda asılıysa o yapmıştır" demiş. İnanmamış ama Nemrut. "Onun eli, kolu yok" demiş. "Bunu senden başka kimse yapmaz" demiş. Ve ateşe, atmak istemiş İbrahim'i; ümmetine ders olsun diye. Öyle bir ateş yakılmış ki, kimse yanına yaklaşamaz olmuş. Sonunda kaleye mancınık kurdurmuş Nemrut. Oradan atmışlar. Ölmemiş ama İbrahim. Ateş yerine, ipek harmanın içine inmiş.

-Ya sinekler? Hani Nemrut'u öldüren sineği anlatacaktın bey.

-Kendini sinek yerine koyuyorsun değil mi? diyorum gülerek. Merakın ondan. Şimdi sıra sineklere geldi: "Savaş benimle" demiş Nemrut. "Ateşime, gücüme dayandığını hele bir daha göster. "Korkmuş İbrahim, senin gibi korkmuş belki de. Anlıyamamış meseleyi. Ama bir çıkar yol da bulamamış. Sonunda Nemrut'un düzenli ordusuyla İbrahim büyük bir alanda karşı karşıya gelmişler. Gülmedeymiş kumandanlar. İlerlemeye başlamış düzenli ordu. İbrahim yürümüş tek başına. Tam karşı karşıya gelecekleri sıra, yüzlerce, binlerce, milyonlarca sinek, İbrahim'in safına katılmış ve ordunun üzerine yürümüş.

-Ya Nemrut?

-O, sarayında izlemekte imiş olup biteni. Ordusunun telef olduğunu görünce, koşup demirden odasına saklanmış . Saklanmış ama, bir sinek, anahtar deliğinden geçip Nemrut'un burnuna, oradan da beynine girmiş. Ve az sonra, küçücük sinek, kocaman bir serçe olmuş, Nemrut'un başının içinde. Nemrut, ağrıdan kıvranmaya başlamış günlerce. Sonunda keçeden tokmak yapmış akıl hocaları. Başlamışlar Nemrut'un kafasına kafasına vurmağa. Ama gene de iyi edememişler, hükümdarlarını. "Sana yeni bir baş takalım" diye kesmişler, zalim Nemrut'u.

-O, diyor azap. Desene kurtulmuş ümmeti.

-Bilmem diyorum. Kimileri der ki, Nemrut'un başı, başka başka başlar olup yaşamaktaymış aramızda hala...

-Ölüm dedinde, diyor azap ansızın. Çocuğum öldü benim pamuğa gelmeden az önce öldü.

-Neydi hastalığı?

-Hastalıksız öldü, diyor, azap. Sesi ağlamaklı.

-Trafik mi?

-Nasıl hastalık o?

-Araba mı çarptı yani?

-Yok beyim taş var ya...

-Çömelin trafik!

Çömeliyorlar. Az ötemizdeki ayakta hala. Muavin tekrar bağırıyor .

-Çömelsene hemşerim.

-Çömelemem, diyor azap. Ayağımın biri, ağaçtan benim.

N.YÜCESU: "Türedi Sendikalar iş hayatını lekeliyor»

Türkiye Genel–İş Ceyhan Şube Başkanı suçlandı

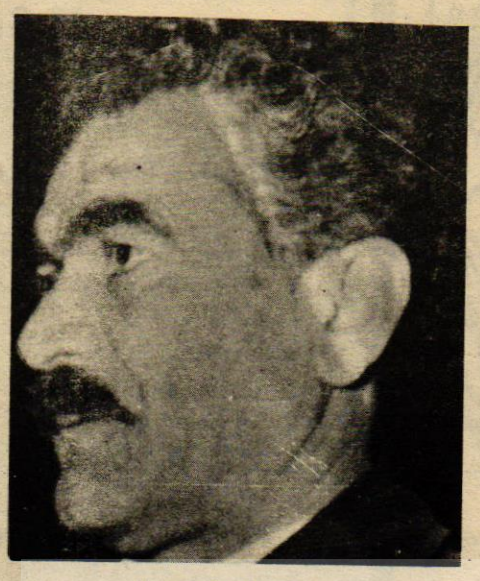

NİYAZİ YÜCESU

Sendikamız Adana Şube Başkanı Niyazi Yücesu, Türkiye Genel-İş Sendikası Ceyhan Şube Başkanı Zeki Uğur'un Ceyhan Belediyesini suçlayan bir demeç vermesi üzerine yaptığı açıklamada özetle şöyle demiştir: "Türkiye Genel-İş Sendikası Ceyhan Şube Başkanı Zeki Uğur daha önce sendikamızın Ceyhan Şube Başkanı idi. Zimmetine sendikanın 51.155 lira parasını geçirdiği Genel Onur Kurulumuz tarafından tesbit edilerek, sendikamızdan kesin olarak ihraç edilmiştir."

Yücesu konuşmasına şöye devam etmiştir: "Bu tip insanlar yağmadan mal kaçırırcasına, kurulmuş olan sendika, irtikapçılığı tesbit edilmiş olan bir şahsı bünyelerine alarak türedi sendikacılığı canlandırmak istemektedirler. Basına verdikleri yazılı demeçlerinde toplu iş sözleşmesini eksiksiz olarak uygulayan işveren ve vekillerine hücum eden kişiler sendikacılığın bir anlamda en azından iş hayatımızı ilgilendiren yasa ve yasa hükümlerini bilmeleri gerekir. İşveren veya vekilinin toplu iş sözleşmesinin uygulanmasındaki yapmış bulunduğu tatbikat 275 sayılı yasanın 6. ncı maddesinin kesin hükmüdür."

BAŞSAĞLIĞI

Süleyman ÖZYURT

Osman GÜLTEKİN

Sendikamız üyelerinden, Ankara Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğünde çalışan Kanal Şubesi Ekskavatör Operatörü Süleyman Özyurt ile, Asfalt Şantiyesi Silindir Operatörü Osman Gültekin geçirdikleri iş kazası sonucu hayatlarını yitirmişlerdir.

Gerek Süleyman Özyurt gerekse Osman Gültekin mesai arkadaşları arasında doğruluk ve içtenlikleriyle tanınırlardı. Bu üyelerimizin hayatlarını yitirmeleri Sendikamız camiasında ve arkadaşları arasında büyük bir üzüntü kaynağı olmuştur.

Genel-İş EMEK, görev başında oldukları bir sırada geçirdikleri iş kazası sonucu ölen Süleyman Özyurt ve Osman Gültekin'e Tanrıdan rahmet, ailesi ile yakınlarına, mesai arkadaşlarına ve tüm dostlara başsağlığı diler.

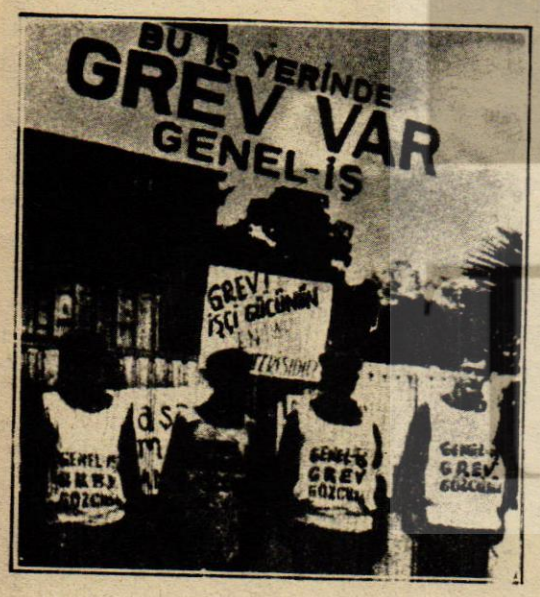

İzmir'de hayat felce uğradı!

İZMİR-Genel-İş ile İzmir Belediyesinin anlaşamaması üzerine dün sabahtan itibaren başlayan grev, olaysız devam etmektedir. Grev İzmir'de hayatı büyük ölçüde etkilemiştir. Temizlik işçilerinin de greve başlaması nedeniyle, aslında zaten lâyıkı ile temizlenmeyen İzmir'in daha da pisleneceği ileri sürülmektedir. Sağlık uzmanları, mevsim ne-

GREV uzadıkça şehir gerçekten büyük bir çöplük görünümünü alıyor. Yollarda, meydanlarda, grevin ilk gününden beri olduğu gibi kalan çöp kümecikleri giderek büyüyor. İlgililer İzmir'de günde toplanan çöp miktarının 100 tona yakın olduğunu, grevin daha uzun süre devam etmesi halinde hastalık tehlikesi ile karşı karşıya kalınacağını belirtiyorlar...

CEMİLE

ORHAN KEMAL

BU ROMAN, GRAFİK STÜDYO S REKLAM AJANSINDA RESİMLENDİRİLMİŞTİR

Camgöz Sadık'la deveci Çopur Halil işçi mahallerine giden yolun dönemecindeki kebapçı dükkanında şarap içmekteydiler.

Camgöz Sadık kebapçıya seslendi:

-Öyele mi be yiğenim?

İriyarı bir Arabuşağı olan kebapçı, tezgahın -dan cevap verdi:

-Emret Sadık Bey!

-Şu bizim şişeleri göndereceğdin...

-Derhal..Koşdur şişeleri küçük!

Dumanı tüten üç şiş muşbaşı kebapla çırak geldi, şişeleri kirli tabağa sıyırdı.

Camgöz Sadık:

-Hala içerde.. dedi, bir bahane bulup katip-nen konuşuyordu!

-Ne diyor Karakız?

-O kadar laf ettim razı gelmedi, diyor...

-Kollarını burmaynan dolduracam diyor demiş mi?

-Demiş.

-Şehirde konak tutacakmış diyeydi..

-Demiş, hep demiş..

-Gözümün yağını yesin diyor da demiş mi?

-Demez olur mu? Hani teyzemin kızı diye değil, abukat gibi laf bilir..

-Bir heye dese halbuki..Anam avradım olsun, tekmil develerimi satar, uğruna harcarım!

-Katip olmasa..

-Otuz kaat mayişnen kız mı sevilir yahu?

-Kızın aklı işte.. Haydi içek, şerefe!

-Şerefin var olsun..

Şarap bardakları kalktı, tokuştu, içildi.

Yumruğunun tersiyle ağzını silen deveci:

-Sana bir şel deyim mi? dedi, biz bu katibe yazak Diyek ki, sen o kızdan elini çekdin çekdin, çekmedin kendini yok bil! Katiptir, efendiden adam..Efendiden adamlar kı-kak olur, kıza boş-verir..

Camgöz Sadık:

-Bu ayak fos..dedi, oğlan pek de öyle ürkeceklerden değil. Gözün bayağı kanlı..

-Ne gibi?

-Muhasebede yumruk atmadığı katip yok!

-Katiplere yumruk attığına ne bakıyon sen? Bis onun yumruk attığı katiplerden miyiz?

-Değiliz, dedi Sadık, onun gibi iken dene daha olsa fos, fos ya...Oğlanı büsbütün kışkırtırız, sonra sevmiyecekse de sever bu sefer..Aha, bizim kız geliyor!

-Hani?

-Karşı evlerin köşesinden çıkan karakızı parmağiyle işaret etti:

-Deyha...Eğil benden taraf...

-Gördüm..

-Çağırak mı?

-Gelir mi?

-Ben çağırırım da nasıl gelmez? Dezzemin kızı taa...

-Daha ne duruyon bire Sadık..

ŞİİR KÖŞESİ

M.Günhan YILMAZ

İSTANBUL'DAN İSTANBUL

Bu kadar güzel müzik!
Uzanmışcasına sen
İçimde istek
Bakmak
Doya doya seyretmek
Gözümün ucuyla...
Elini görüyorum
Avucun meydanda
Parmaklarım açılıp kapanıyor
Elimi avucuna koymak
Bu istek
Bu istek içimde...
Başka noktada bakışlarım
Hazırladığım dekor
İçinde sen,
Her şeyden değerli sen...
İçimdeki ses..
Değerini bil bu anın!..
Başım yavaşça döndü sola
Oh ne tanrısal görünüş..
Çevren aydınlık pırıl pırıl
Gözlerin kapalı.
Yüzünde
Doyum olmaz manzarası boğazın,
Daha hoş, çekici...
Sen İstanbul'dan da İstanbul,
Boğazdan, Adalardan, Camilerden de öte
Görkemli...
Kız kulesinden hoş.
Ayın deniz üstündeki gölgesinden
Sen daha eşsiz
İstanbul'suz yaşayamam diyen ben
İstanbul'dan İstanbul
Senden ayrıyım.
Varlığına
Herşeyden sakındığım
Bedeni vermek...
Al..Bunca sene sakındığım
Senin,
Yalnız senin...
Ben yokum
Bende olan sensin
Benden ayrı bedenim
Onu da al
Varken demek
Toplum düzeni,
Yetişmem,
Devamlı olmaz, olmaz
Kendimle savaş...
"Dayanamıyorum sensizliğe"
Dediğim gün,
Açılacak kolların
Düşündüklerim
Her şey, her şey
Çok sevdiğim canlı varlık
Olurda gerçek
Bu kadar güzel müzik
Nasıl dayanabiliyorum
Sensizliğin ağırlığına!..
Göz yaşlarım
Dökülüyor
Billur topçular içleri dolu sensizlikle...